

உ
ஸ்ரீராமஜயம்.

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ. வீரகோதண்டராமஸ்வாமி

உலா.

இது

கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல்

முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

பிள்ளைநாதர்

அ. நாராயணசாமி ஐயர்

இயற்றியது.

கும்பகோணம்

ஜி. வெ. பத்துஞ்சாமி செட்டியார்

அவர்களது

“ லார்ட் ரிப்பன் யந்திரசாலையில் ”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

[Copy Right Registered.]

விலை அணை 4.

உ

ஸ்ரீராமஜயம்.

* இராமஜாதகம்.

ஸவ்வி ஸ்ரீ சாலிவாகன சகாப்தம் ... கௌரு.

கல்யப்தம் சகலக.

இங்கிலீஷ் 1862.

இவற்றின்மேற் செல்லாநின்ற துந்துபி-ஸூகார்த்திகைமீ கஉஉக்கு
இங்கிலீஷ்-ஸூ 1862-ஸூ நவம்பர்மீ 26உ புதன்கிழமை பூர்வபகூ
பஞ்சமி-கௌ, உத்திராடம்-அற, பாலவம் கௌ, திவி-கஅவ, அகஸ்
உஅ, உதயாதி (௫)-நாழிகை அளவில் தனுர்லெக்கினத்தில் எழுந்
தருளியது: உத்திராடம் பரமநாழிகை ௫௬வ, தற்காலக் கிரகநிலை
ளாவன:—

அதுஷம், ஈ-ல் சூரியன்.	சித்திரா, உல் குரு.
உத்திராடம், ச-ல் ...சந்திரன்.	அதுஷம், ஈ-ல் ... சுக்கிரன்.
உத்திரட்டாதி, ச-ல்... குஜன்.	அஸ்தம், க-ல் சனி.
விசாகம், உ-ல் புதன்.	கேட்டை, ஈ-ல்... ..இராகு.

மிருகசீர்ஷம், க-ல்கேது.

* இராமஜாதகமென்பது ஸ்ரீராமமூர்த்தி பூமியிலிருந்து எழுந்
தருளியகாலத்தை ஒருஜாதகமாகக் கணிக்கப்பட்டது.

குஜ		கேது		சந்திரன்	சனி	புதன்	இலக்
				இராசு			
சந்திரன்		இராசிச்சங்கரம்.				அம்சச்சங்கரம்.	கேது
இலக்	சக்கிரன் இராசு சூரியன்	புதன்			குஜ	சூரியன் சக்கிரன்	குரு

சுபமஸ்து.

புது ஜ்யோதிஷம் வல்லோர் இதனைச் செவ்விதின் விரிவாகக் கணிதம் செய்து பயன்கண்டுகொள்வார்களாக.

உலாவிலடங்கிய விஷயங்கள்.

ஸ்ரீராமர் சிறப்பு	க-முதல்	கக-வரையில்.
மற்ற அவதாரங்கள்	கஉ,	கௌ.
சூரியகுலத்தரசர்கள்	கஅ,	கக.
அடிமடக்கு	கஉ,	கக.
ஸ்ரீராமமூர்த்தி முதலாயினோர் முன்பு எழுந்தருளியிருந்த நிலைமை.				} சக, கௌ.	
அம்மூர்த்திகள் காட்சிகொடுக்கப்பெற்றவர் குலச்சிறப்பு.	கௌ.
அவர் பெயர்	கஉ.
அம்மூர்த்திகளை மேலே எழுந்தருளச்செய்ததற்குக் காரணம்.	கக.
அம்மூர்த்திகள் எழுந்தருளியகாலம்.	கௌ, கக.
அக்காலத்துள்ள கிரகநிலை.	கௌ, கக.
அம்மூர்த்திகள் இன்றொன்றொன்பது.	கக, கௌ.
அம்மூர்த்திகள் முதலில் பர்னசாலையில் எழுந்தருளியிருந்தது.				} கௌ, கக.	
பின்பு கோயில்கொண்டருளியது.	கௌ, கக.
இராமபிரான் சிறப்பில், வீட்டுக் கருவிப்பெயர்களும், இ டப்பெயர்களும், விலங்கின்பெயர்களும், பறவைப்பெ யர்களும், நீர்வாழ்வனவற்றின் பெயர்களும் ஒலித்தல்.				} கௌ, கக.	
துவசாரோகணத் திருநாள் முதலியன.	கௌ, கக.
வஸந்தமண்டபத்திற் கெழுந்தருளுதல்.	கக, கௌ.
திருமஞ்சனங்கொண்டருளுதல்.	கௌ, கக.
கோலங்கொண்டருளுதல்.	கௌ, கக.
ஷோடசவுபசாரம்.	கௌ, கக.

மடந்தை.

இவளுடையதன்மை. சஎடு, ௫௦௧.
 இராமபிரான் சிறப்பில் வீட்டிலுள்ள சிலபாத் } ... ௫௦௧, ௫௧௮.
 திரங்களின் பெயர்கள் ஒலிப்பது.
 இவன் காமுறல். ௫௧௧, ௫௪௨.

அரிவை.

இவன் கடவுளின் வடிவம்பெற்றவளாகத் } ௫௫௪, ௫௭௦.
 தோழிகுறல்.
 இராமபிரான் சிறப்பில் மனிதசாகிப் } ௫௭௧, ௫௭௬.
 பெயர்கள் பல ஒலிப்பது.
 இவன் காமுறல். ௫௮௨, ௫௯௫.
 ,, மன்மதனைச்சுப்பித்தல். ௫௯௭, ௬௦௬.

நேரிவை.

இவளுடையதன்மை. ௬௧௧, ௬௨௦.
 ,, கனவுநலிபுரைத்தல். ௬௨௧, ௬௪௫.
 ,, மடலேறும் வகையுரைத்தல். ௬௪௬, ௬௫௨.
 இராமபிரான் சிறப்பில் சிலதூறியெயர்களும் } ௬௫௪, ௬௬௬.
 உரையாசிரியர் பெயர்களும் ஒலிப்பது.
 இவன் காமுறல். ௬௬௪, ௬௮௬.

பேரிளம்பெண்.

இவளுடையதன்மை. ௬௮௭, ௭௧௪.
 மறையோரிருவர் வரவு. ௭௧௫, ௭௨௦.
 இவர்கூற்று. ௭௨௧, ௭௪௫.
 இராமபிரான் சிறப்பில் அறுபதுவருஷப் } ௭௪௬, ௭௭௧.
 பெயர்களும் ஒலிப்பது.
 இவன் காமுறல், ௭௭௬, ௭௯௫.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	கண்ணிகளின் எண்.	பிழை.	திருத்தம்.
ச	கஉ	சோமகன்	சோமுகன்.
* கக	அக	சபரி	சவரி.
* கூடு	கக௦	யர்நின் ரூற்	யர்க ளாற்.
* எசு	எ௦உ	கடகமென்	கவினென்.
* அ௦	எடுக	யாஞ்சொ	யஞ்சொ.

* இக்குறியிடப்பட்டன சில பிரதிகளில் மட்டுமே காணப்படுவன.

உ

ஸ்ரீராமஜயம்.

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீவீரகோதண்டராமஸ்வாமி

உலா.

காப்பு.

விநாயகர்.

பூமல்கு தென்றில்லைப் புண்ணியன்சீ ராமனுலாப்
பாமல்க வோர்துணையாப் பற்றுவா—மாமல்கு
மைந்துசெறி சேயோன்மான் மங்கைதனை மீட்டணைய
வந்துதவி னேன்றாண் மலர்.

ஆஞ்சநேயர்.

ஐந்திரஞ்சேர் மாகடலு மாரியன்றா தாய்க்கடலும்
வந்திலங்கை யொன்றார் மலிகடலு—முந்தெவரும்
வீட்டாப் பவக்கடலு மெல்லக் கடந்தநம்பி
தாட்டா மரைநமக்கோர் சார்பு.

நம்மாழ்வார்.

வேதந் தமிழில் விளங்கச் செழுங்குருகூர்ப்
போதந் தமிழ்திற் புகன்றருள்செய்—நாத
ஞெருமாறன் பாதங்க ஞன்னுதுஞ்சொன் மாலை
வருமாறன் பாக மகிழ்ந்து.

ஆசிரியர்.

சுருதி யொருங்குபண்டே தோற்றுவித்தீண் டின்பந்
தருதமிழன் பாலெனக்குந் தந்த—திருமறையோன்
மாழுத்து ராமனெனும் வள்ளல்பதம் போற்றியிந்நூல்
காழற் றுரைப்பன் களித்து.

அவையடக்கம்.

சுருக்கொ ணறம்பூங் குவாலிறம்பு தம்மு
னெருக்க முகிழ்த்தென் றிகழா—திருத்தில்லை
நம்பியுலா வென்பனுவ னாடி நறுந்தமிழோர்
வெம்பியுரை யாடார் வெகுண்டு.

சுபராஹ்மனியாசா
TAMIL-PANDIT

௩

பூமேவு நான்முகற்கும் பொன்மேவு நாட்டகத்துக்
காமேவு கற்பகம்வாழ் காவலற்கு—மாமேவு (க)

மும்பருக்கும் விண்மே லுறையும் பிறருக்கு
மம்புவியில் யாவருக்கு மாதியா—யம்புவியி (உ)

லெவ்வினைக்குங் காவலா யெவ்வினையுஞ் செய்வித்திட்
டவ்வினைக ளெல்லாந்தா னாகியே—யெவ்வுயிர்க்குங் (ங)

காவலா யெங்குங் கரும்பி விரதமெனப்
பாவகனிற் சூடென் பதுவென்ன—மேவியகா (ச)

ொள்ளினெய் யென்ன விலங்குபொன்னிற் சோதியென்ன
வுள்ளுளே தோன்றி யொளிநுவோ—னுள்ளவர்கட் (ரு)

சாதியாய் நின்றதன்றி மப்பாலு மெப்பாலுஞ்
சோதியாய் நின்ற சுடர்க்கொழுந்து—சோதியாய் (சு)

பூதமோ னாந்தின் புணர்ப்பாய்க் கலந்தோன்பல்
வேதமே தானாய் விளங்குவோல்.—போதமேய் (எ)

நச்சுத னும நவின்னார்க் கருள்புரியு
மச்சுத நாமன்கை யாழியா—னச்சரவப் (அ)

பாயலான் பாயும் பறவைக் கிறையூர்ந்தோன்
சாயலான் மேகந் தனைவென்றோன்—நாயதூழாய் (ஈ)

மாலையா னெல்லோர்க்கு மாலனிப்போன் பள்ளிநெடு
வேலையா னஞ்சார் மிடற்றோனு—நூலின் (ஐ)

மருங்கமைத்த நாவின் மலரோனுந் தானாய்த்
திருந்து தொழிலொருங்கு செய்வோன்—பொருந்து (கக)

மறையனைத்துந் தான்வாரி வாரி யொளித்த
கறைமனத்துச் சோமகனைக் காய்வா—னறைகடலின் (கஉ)

மீனமாய்ச் சென்றந்த வெய்யோனைக் கொன்றனந்த
மர்னமா வேதமருள் வண்மையா—ஊனமற (கங)

வானோர் கடல்கடைநாள் வன்றாண்கால் சாய்தல்கண்டு
தானோர் கமடமதாய்த் தாங்கினோ—னாளுத (கச)

வென்றியார் பொற்கட்பேர் வெய்யோ னுயிரினைவெண்
பன்றியாய்ச் சென்று பருகினோன்—வன்றிறல்சேர் (கரு)

வெங்கணார் பொன்னனைமுன் மென்றுனைப் போழ்ந்துநா
சிங்கமாய் வந்து தெழித்தொறுத்தோ—னங்கணிலன் (ககூ)

விஞ்சபுகழ் மாவலிபால் வேண்டியடைந் திப்புவினைச்
செஞ்சரணென் றுலளந்த சேயொளியோன்—றஞ்சப் (கள)

புறவே பொருட்டாகப் போர்து துலைபுக்
கறமே படைத்த வரசுந்—திறன்மேவு (கஅ)

மும்பர்பிரான் வெள்விடையா ழூர்ந்துபகை செற்றவற்குப்
பைம்பொ னகரளித்த பார்த்திபனு—மம்புவிழில் (ககூ)

(கஅ) அரசு=சிபிச்சக்கரவர்த்தி. (ககூ) பார்த்திபன்=புரஞ்சயன்;
இவனை இந்திரவாகுனெனப்படுவான்.

வந்துமா ரிக்குநிகர் வண்மைகொண்டு காத்திட்ட
துந்துமா ரப்பெயர்கொ டீயோனு—மிந்துதுதன் (௨௦)

மாதர் வயிற்றின் வருமோர் மகவைத்த
தேதகட்டிற் றந்த வுரவோனும்—பேதமிலா (௨௧)

தீராறான் டெல்லை யெரியரசு தானுண்ண
வாராநெய் பூட்டு மடலோனு—மோராத (௨௨)

வாசிரியன் சாபத் தலைப்புண்டுஞ் சேணுலவு
மாசி லுடுபதஞ்சேர் மன்னவனுங்—கோசிகன்றான் (௨௩)

செய்யாக் கொடும்பாடு செய்துநதன் கட்டுநாகள்
பொய்யா விழுச்சீர்ப் புரவலனும்—பொய்யாத (௨௪)

தாதை புனற்கிறையின் சாபத்தாற் பட்டவெலா
மாசுவத்தாற் றீர்த்த வவியோனு—மோதம்வளை (௨௫)

ஞால மகழ்ந்து நரலைகண்ட மைந்தர்தமைச்
சால வளித்த தராபதியுங்—கோலநெடு (௨௬)

மாலுந்தி வந்தோன் வரவிடுத்த கங்கைதனை
ஞாலந் தனிலழைத்த நாயகனு—மாலோன் (௨௭)

வழிவந்த வேளளனை வன்கவிதான் சூழ்ந்து
விழிவெந்து வேற வெருட்ட—வுழிதந்து (௨௮)

(௨௧) உரவோன்=யுவஞ்சுவன். (௨௨) அடலோன்=அம்பரீஷன்.

(௨௫) வஸ்யோன்=உரோகிதன். (௨௬) தராபதி=சகரன்.

தன்பா லடையத் தனிக்கலியை நீக்கும்விஞ்சை
யன்பா லளித்த வடலோனு—நன்பாரில் (௨௯)

வந்தினிய மாதை மருவவெதிர் சாபத்தா
னந்தினியைக் காதத நராதிபனு—முத்தினையோர் (௩௦)

தொன்றிப் புகழ்கொண்ட தூய கதிரிவி
யான்ற குலத்தி லவதரித்தோ—ணுன்றிவரு (௩௧)

மென்றுமறைத் தானத்தா னேற்றத்தன் பாலினு
னென்றுமறைத் தானத்தா னேற்றத்தன்—றன்றிருப்பும்()

பாதம் படக்கல்லைப் பண்டுருச்செய் திட்டான்றப்
பாதம் படக்கல்லைப் பண்டினுன்—றுதைசொலத் (௩௩)

தண்டா ரணியந் தமிழருவான் றண்டுளவத்
தண்டா ரணியந் தமிழருவான்—றண்டாத (௩௪)

வையம்பன் மாசடையான் வற்கலையான் மற்றவர்போல
வையம்பன் மாசடையா வற்கலையான்—மெய்யெழுங்குங்()

காலே தருமற் கடப்பரியா ருன்னவருள்
காலே தருமற் கடப்பரியான்—சாலவன்பின் (௩௫)

வந்துவந்து தந்தமத மாவலன்றிழ் வானடிச்சீழ்
வந்துவந்து தந்த மதலையான்—சுந்தரவி (௩௬)

(௨௯) அடலோன்—இருதுபன்னன்.

(௩௦) நராதிபன்—திலீபன். இவர்கடரின் சரித்திரவிரிவை ஸ்ரீமத்
பாகவதம், இரகுவம்சம் முதலியதூல்களிற் காண்க.

னஞ்சுக் கிரிவனல னாகியும்பர்க் காத்தபிரா
னஞ்சுக் கிரிவ னலனானான்—விஞ்சுங் (௩௮)

கவந்தவி ராதகரத் தானைகடிந் தானு
கவந்தவி ராத கரத்தான்—பவந்தவிரந்து (௩௯)

மாயமா ரீசன் வயங்குளரக் கொண்டான்மா
மாயமா ரீசன் வயங்கொளியான்—ரூய்மொழியாற் (௪௦)

முனமருங் கானந் தலைப்பெய்தா னந்தணர்க்குத்
தானமருங் கானந் தலைப்பெய்தா—னேனைத் (௪௧)

திரியம் பகவிலங்கை தீர்த்தா னிறுத்த
திரியம் பகவிலங்கைத் தீர்த்தன்—பரிவோடு (௪௨)

மச்சம்பா திக்குஞ் சிறையளிப்போ னுன்னர
கச்சம்பா திக்குஞ் சிறையழிப்போ—னிச்சயமா (௪௩)

வவ்வுகத்தி லுத்தரதிக் கீர்ந்தபடி தென்றிசையு
மிவ்வுகத்தி லேமகிழ வெண்ணியோ—வெவ்வமிலாக் (௪௪)

கங்கையினு மேலாகுங் காவேரி யென்பதனை
யெங்ஓம் விளக்கிவர வேய்ந்தேயோ—பங்கமிலாத் (௪௫)

தாயத்தார் நாடுந் தனதேயென் றாட்சிபெறு
நேயத்தா லெய்த நினைந்தேயோ—மேயக்காற் (௪௬)

கோசலத்தார் பேரின்பங் கொண்டதுபோற் சோணாட்டு
மாசனத்தார் கொள்ள மனம்வைத்தோ—வாசிலா (௪௭)

தோருங் குறிப்பிதுவென் றுற்றறியா வாறுநெடுங்
காரும் பொழிலுங் கலந்தோங்கிப்—பாரொங்கு (௪௮)

மெல்லை வளாகமிவை யென்றறியா வித்தாரத்
தில்லை வளாகச் செழுந்தலத்தி—னல்லபிள்ளைப் (௪௯)

பெற்றாள் குளத்தின் பெருங்கரைக்கீழ் பாற்புன்செய்
நற்றானத் தின்கீழ் நயந்தருளி—யுற்றே (௫௦)

யொருட்டச்சி வாயகுடி யோங்கவந்த சீர்த்தித்
திருவீர பத்திர தேவன்—றருபுதல்வர் (௫௧)

மூவரி னன்பு முதிரு மொருவேலுத்
தேவ னயலார் சிலரோடு—மோவில் (௫௨)

பசுனைமடங் கட்டுமிடம் பார்த்துமுத னுளத்
திசையனைய தானத்தைச் சிந்தித்—திசைசகமா (௫௩)

மோரா யிரத்தெழுநூற் றுற்றவெனப் பத்தைந்திற்
சீராய துந்துபிப்பேர் சேர்வருடத்—தாரிரவி (௫௪)

தேனோரை சேர்கார்த் திகைமாதற் தெய்தினன்
னனோர் பனிரண்டி னண்ணுபுதக்—கோள்வாரம் (௫௫)

பஞ்சமி பூருவ பக்கமுத்தி ராடநா
ளெஞ்சியநா லாங்கா லிரவியுதித்—தஞ்சு (௫௬)

(௫௪) இதுமுதலாகக் கூறியிருக்கும் கிரகங்களின் நிலைமை
முதலியவற்றின் விரிவை இப்புத்தகத்தின் முதலிற் சேர்த்திருக்கிற
இராமஜாதத்திற்காண்க.

கடிகை யளவிற் கதிரனுட மூன்றிற்
படிமகனா ளீற்றயல்பிற் பாதத்—தடைய (௫௭)

விசாகமயற் பாதத்தின் மேயபுதன் வைக
வுசாவுகுரு சித்தினாமுன் னுற்றாங்—கசாவின்றி (௫௮)

நிற்பவெள்ளி யவ்வனுட நேர்மூன்றாங் கான்மந்தன்
பொற்பமரத் தம்முதற்காற் போந்திருப்ப—நற்கேட்டை ()

மூன்றி லீராகு முதலேந்தி னென்றின்மற்றும்
தேன்றுறையச் சாப விலக்கினத்து—ளான்றநிலன் (௬௦)

செப்பமிட்டுக் காடு திருத்திடங் கட்டுவிப்பா
னொப்ப முகூர்த்த முஞ்றுதலுந்—தப்பில் (௬௧)

கொழுங்கருவி யிற்றட்டங் கோப்பவென்னே யென்று
விழைந்த வுளத்தோடு மேவி—யழுங்கவின்றிப் (௬௨)

பக்ஷம் பறித்தெடுப்பப் பைந்தொடியாள் வைதேகி
தக்கதிருத் தம்பிகா றந்தமகன்—சக்கரமுற் (௬௩)

றின்ன வருவுதன்னோ டேய்ந்திருப்பக் கண்டுநெஞ்ச
நன்ன ருருகி நலந்தழீஇ—மன்னி (௬௪)

யெடுத்தங் கொருதடத்தி லிட்டுச் சிலநா
ளடுத்துக் கழிந்திடலு மப்பா—லெடுத்தவிடத் (௬௫)

தோர்குடம்பை கட்டியத னூடுவைத்துப் பூசைமுறை
யார்வமுடன் செய்வித்திட டன்றுமுதற்—பார்முழுதும் ()

வந்துதவு பல்பொருளால் வைகு மிடத்தினில்வா
னிந்துதவழ் கோயி வியற்றியே—சந்தமறை (௬௭)

யாகமத்தின் பாங்கா யதிலே பிரதிட்டித்
தோகைமவி பூசை யுஞ்ஞவிப்ப—மோகனஞ்செ (௬௮)

யிஞ்சிப் புரிசை யெழின்மான மீதிவிருந்
தஞ்சிப் புகுந்தார்க் கவயமளித்—தெஞ்சலின்றிக் (௬௯)

கோதையர்கள் சேயில்லைக் கோமானே பென்றுகுறை
யோதுபவர்க் கின்சே யுவந்தருளி—வாதனைசெய் (௭௦)

நோயுடையார் கட்டுற்ற நோயகற்றித் தொன்றுதொட்ட
பேயுடையார்க் கப்பீழை பேர்த்தொழித்துச்—சேயபத()

முள்ளி வருபவர்கட் குள்ளி யதுகொடுத்து
வள்ளிய னாகி வயங்குவோன்—கள்ளக (௭௧)

கதவன் கொடுங்கும்ப கன்னனிலை தீர்ந்து
சிதைய வதைத்திட்ட தீரன்—றதைபடைக (௭௨)

ளேந்துபல கையாற் கிகலான் பரத்துவனாற்
வாய்ந்த விருந்தான் மகிழ்ந்துடையான்—ஹந்திகாசெ ()

யம்போதி கைக்கொண்டா னாய்மோ சரமனைத்து
மெம்பா விருப்ப வெனக்கொண்டு—வெம்போரார்ப் (௭௩)

(௭௩) முதல் (௭௬) வரையில் வீட்டுக்கருவிப்பெயரும், இடப்
பெயரும், மிருகப்பெயரும், பறவைப்பெயரும், நீர்வாழ்வனவற்றின்
பெயரும் ஒலித்தலைக் குறிப்பினாலுணர்க.

போக்கினான் பொன்னான பொய்ம்மானின் சாரோடித்
தாக்கினான் முற்றத் தமிழன்வலி—தேக்குசரக் (எக)

கூடுவாய் சீர்முதுகன் கூடார்தொக் கூரைவிடுத்
தோடுமா தம்புசொரி யூற்றத்த—னீடுசீர்த் (எஎ)

தோள்வளையான் றண்டகத்தார் சூழ்ந்தலறத் தீர்ப்பலென
வாள்வீனையி னுத்தரஞ்சொ லாண்மையான்—முள்விரும்பித்

தாழ்வா ரகத்திருப்போன் றையலாள் கூடத்தான்
சூழ்வே யடவிபுகுந் தொல்லையோன்—வாழ்வானோர் (எசு)

மேனிலையா னுட்படியான் மேவா ரகத்தினிடைக்
கூன னெடுவாற் குரக்கினத்தைச்—சேனையெனக் (அ0)

கூட்டினான் வில்லுண்டை கூனிகூன் மேற்பாய
மாட்டினான் கன்று மனச்சவரிக்—கீட்டுவி (அக)

டொட்டகத்தைத் தந்தா னுயர்தா மரையுந்திச்
சிட்டனரி தானாய்த் திகழொருவன்—பட்டவெழிற் (அஉ)

பன்றி யுருவன் பகரம் புலிவதனி
கன்று மனத்திற் கறையகற்றச்—சென்றுபைம்பொன் (அ)

மான்பிடிக்கத் தான்முயலு வன்மைகுரங் காவிறல
னன்குதிரா யேறி நலியுநாட்—டான்கதிர்த்து (அச)

நிற்குஞ் சரக்கைய னீடு சினக்கனக
நற்குஞ் சரமஞ்ச நாரகிங்கன்—முற்ககனத் (அடு)

தாங்கழுதை யோவென் றரக்கி யலறவவ
ளோங்குறுப்புக் கொய்வித்த வுத்துங்கள்—வீங்கியபூம் ()

பொங்க ரடிச்சிலையைப் பொற்பாவை யாக்கினான்
வெங்க ரடித்தானை வேந்தர்பிரான்—பொங்கி (அஎ)

யெறியு மயில னிருங்கருட னேறி
யறியு மவருக் கருள்வோ—னெறிமையால் (அஅ)

வாழியகொக் கைப்பிளந்த வண்கோழி யான்மாமன்
கோழிலைய பூந்துளவன் கோட்டானைச்—சூழிடங்கர் (அக)

பற்ற வொழித்தானிப் பார்காக்கைக் கேற்றத்தான்
கற்றவஞ்சக் காக்கையினோர் கண்ணழித்தான்—முற்றுலகி

லெவ்வயிரு மீனாமை யீன்ற முதலையன்
செவ்விய வாழித் திருக்கையன்—பௌவநிறை (கக)

யம்பருந்து சும்பமுனிக் கன்றவய மீந்தபிரான்
வெம்பருந்து சூழுவரு வெள்வேலான்—பைம்பொனிலங்()

காடையா னன்பர்க் கவுதாரி யான்பொங்கர்
மாடுசூழ் தில்லை வளாகமா—னீடுமண (கங)

மீட்டுஞ் செழுந்தென்ற லேறிப் பரவியின்பங்
காட்டு மொருவசந்த காலத்தி—னாட்டமுற்ற (கச)

சித்திரை மாதஞ் செழுமீன் புணர்பூச
முத்தம மான வுயர்வமி—யத்திருநாட் (கரு)

சாந்தி யிழைத்துத் தனிக்காப் பணிந்தன்பர்
பூந்துவ சாரோ கணம்புரிய—வாய்ந்தநீ (க௯)

ரார்கலியைப் போல வளவுபடா வாச்சியத்தி
னோர்கலி யொல்லென் றுடன்பரக்கச்—சீர்கலிக்குந் (க௯)

துய்ய மறுகிடைநா டோறும்பல் லூர்தியினுஞ்
செய்ய விமானத்துஞ் சென்றுசென்—றெய்துழியோர் ()

வைக லிரவின் மலரமளி மீதுதிரு
மெய்கலந்து மெல்ல விடிந்ததற்பின்—மொய்கவின்சேர் ()

மைபுலவு சோலை மணிமண் டபநடுவிற்
றையலொடு சென்று தனத்திருந்து—செய்ய (க00)

திருவடிக்கே யன்பு செபுமறையோ ரீண்டிப்
பொருவில்சங் கற்பம் புகன்று—மருவியுயர் (க0௧)

காவேரி சிந்துகங்கை காளிந்தி கன்னியொடு
பூவேரி சிந்து புனற்கபிலை—மாவாரி (க0௨)

நன்னதியி னீரினொடு நல்ல துவர்ப்பத்து
மன்னுவிரை யைந்தும் வயக்கியே—துன்னுநறை (க0௩)

யோமா விகைமுப்பத் தோரிரண்டுந் தோயவைத்து
மாமா லளிப்ப மலிரீநிற்—னோமோவு (க0௪)

கத்தூரி நற்புழுகு காமர்பனி நீரோடளாய்
வைத்து றியதைமேல் வார்த்திட்டுக்—கொத்தாரும்(க0௫)

வேதியர்கள் வேதம் விளம்ப விளங்குமெய்யிற்
 றுதிவரு மொற்றாடை சார்த்தக்கொண்—டாதரஞ்செய் ()

தாதை மொழியாற் சடையைப் புணையிடத்திற்
 சோதிமணி மோலி சுடரவைத்துச்—சீதமதி (க௦௭)

நெற்றிமேற் றுமனாமே னீலமணி வண்டிருந்தாங்
 குற்றதிலக மொளிர விட்டு—முற்ற (க௦௮)

வவிரிலங்கைப் போரீற் றயன்றுதிக ளேற்ற
 செவிமகர குண்டலங்கள் சேர்த்திக்—கவியின்பா (க௦௯)

லன்றுபி ராட்டிக் கடையாளந் தந்தவிரல்
 சென்றுற வாழி செறித்திட்டுக்—கன்றமர்கை (க௧௦)

நம்பன் சிலையை நடுத்தறித்த கையிணைக்குச்
 செம்பொன் மணிக்கடகஞ் சேர்த்தியே—யம்பொன்விற் ()

சேகுசெறி திண்டோட் டிருவழகுக் கேற்பப்பொன்
 வாகு வலயம் வயக்கியே—யோகைதரு (க௧௨)

மூவர் வடிவு மொருவடிவாய் முன்வந்த
 பாவனை காணும் படியதா—யோவலறு (க௧௩)

மேகத்தின் மீதாக மின்னல் புரள்வதுபோ
 லாகத்திற் பூணு லதுசார்த்தி—மோகத்திற் (க௧௪)

பூத்தவிசின் மாதர் பொருந்திடமேற் பூவாமே
 கோத்த மணியாரங் கொண்டணிந்து—காழ்த்த (க௧௫)

- மலையார நாவீவிரா மட்டித்த செச்சை
புலராத வாறுகம் பூசித்—தலநீடு (௧௧௬)
- நீலமலை மேற்கங்கை நீர்வீழ்ந்தாங் குத்தரிய
நால மலைத்தோ ணயந்தணிந்து—சீலநிறை (௧௧௭)
- வற்கலைதாய் தந்தவுடன் வாங்கித் தரித்தவிடம்
பொற்கலை யாரப் புனைந்தருளி—நற்கடல்சூழ் (௧௧௮)
- ஞாலமழி யாதூழி நாளில்வைத்துக் காத்தவிட
மேலுதர பந்தனத்தை வீக்கியே—சால (௧௧௯)
- வுலம்புமுனி சாப மொழித்ததிருத் தாளிற்
சிலம்புங் கழலுஞ் செறித்து—நலங்கொண்ட (௧௨௦)
- விண்ணு டியரும் விரும்புதிரு மேனிநிலைக்
கண்ணாடி கொண்டு சுடைக்கணித்தே—புண்ணாடி (௧௨௧)
- யாறு சுவையி னமைத்ததிருப் போனகழு
மாறு படாத வகைக்கனியுங்—கூறுபட்ட (௧௨௨)
- வாம்பலசிற் றுண்டிகளு மார்ந்தருளித் தூநீராத்
பூம்பவன வாய்திருந்தப் பூசியே—மேம்படுநற் (௧௨௩)
- றக்கோலங் காய்ச்சுண்டை சார்ந்த களிப்பாக்குத்
தொக்கோங்கு வாசச் சுருளேல—மிக்கோர் (௧௨௪)
- விரும்பு மிலவங்க மேயகருப் பூரத்
தரும்பஞ்ச வாச மடக்கித்—திருந்தன்ப (௧௨௫)

மோழடுக்குத் தீப மெதிரொவருங் கண்டுகளித்
தூழொடுக்கி நிற்ப வுவந்தெடுத்துத்—தாழ்வில் (கஉக)

விதியாறு நீங்காமல் வேதம் புகன்று
பதினாறுபசாரம் பண்ணித்—துதியா (கஉ௭)

மிருதி வழிநிற்கும் வேதியர்க ளீண்டிச்
சுருதி யருச்சனைகள் சொல்லத்—திருவடிக்கே (கஉஅ)

செய்துகருப் பூரத் திருச்சுடர்நீ ராஞ்சனமுங்
கையதனி லேந்திமுனங் காட்டியபி—னெய்யெனவே ()

முன்னர்த் தமிழின் முதுமறையு மூதறிஞர்
பின்னர் மறைநான்கும் பேணிவந்து—பன்ன (க௩௦)

மிருதி மறையோர் வியன்சுருதி சொல்ல
வருதிறல்சேர் பாக வதர்தாம்—பெருகியநற் (க௩௧)

சீர்த்திதனைக் கீர்த்திப்பத் திவ்வியநா மங்கள்சொல்லி
யார்த்த பெரியோ ரகமகிழ—வார்க்கொங்கைக் (க௩௨)

கோட்டானை யாய குலமாத ரோடருளைக்
காட்டானை யொன்று களித்துவர—மாட்டுத் (க௩௩)

துருவையிசை யொன்றிரண்டு தோகையரோ டொன்றி
யிருவ ரொருபாங்க ரெய்த—வொருபான் (க௩௪)

மலைமான வேதா மரைமா னவனக்
கலைமா னுடனே கலப்ப—நிலனேந்து (கங்ரு)

பாயலாய் விண்செல் பரியா யிடந்தவற்றிற்
காபு மிருவர் கலந்துவர—மீயுயர்ந்து (கங்சு)

சீரியவென் ளாம்பல் சிரஞ்சீவி ஞானிமிசைக்
காரியொரு நால்வர் கதித்தெய்த—வார (கங்எ)

விடாநெடிய சோதி விரிகதிருஞ் சேயுங்
கடாநெடுவை யங்கள் கலப்ப—வடாத (கங்அ)

விபாவரிகாய் புட்பகத்தின் மேயவிமா னத்திற்
குபேரர்கள் கூடிக் குழுமத்—தவாதசீர் (கங்ஈ)

மான நிருதிபேய் மல்கவய லோரிருவர்
மீனிடத்து மானிடத்து மேவிவர—வானியலுஞ் (கசு௦)

செவ்வாய்வண் டாரை கருவாய் திருவோனவ்
வொவ்வாள்கேள் சுங்க னொருங்கெய்த—வெவ்வாயு (கசுக)

மோங்கு திணையி லொருமைப்பா லீரொழுவர்
விங்குதிற லெண்மர் வினைந்தெய்த—வாங்கிலங்கெண் ()

ணைந்தாறு கொண்டா ரமரர்கண் மீரொன்பான்
பிந்தாது முன்னே பெயர்ந்தெய்த—நந்தாமே (கசுங்)

கோவ விருளிணுறு கூராழி யாற்கண்ட
பூவரு பொய்கைபேய் பூதனெனு—மூவர்களும் (கசுச)

(கசுங்) ஐந்தாறுகொண்டார்=ஏகாசதருத்திரர்.

வையம் புகழு மழிசைப் பதிப்போதந்
துய்யுந் தமிழுரைத்த வுத்தமனுஞ்—செய்யிடத்தில் (க௮௫)

வெண்குருகூர் வண்குருகூர் மேவிமறை யாயிரமா [வக்
மண்குளிர்செய் செந்தமிழ்சொல் வண்மையனு—மெண்குல
கோளு ருதித்துக் குருகூரன் றுட்கன்புந்
றுளு மதுரகவி யாழ்வானும்—வாளுடனே (க௮௭)

பண்டுசிந்து மீதுசென்று பைங்கொண்டல் காட்சிதரக்
கண்டுகொண்ட பூங்கொல்லிக் காவலனு—மண்டர்தொழி()

வல்லியக்கூத் தாடினன்பா லன்பிற் தமிழ்புனைந்த
வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டனெனும் வேதியனு—நல்லதந்தை()

நாடித் தினந்தொடுத்த நன்பூந் தொடைமாற்குச்
சூழிக் கொடுத்த சுடர்த்தொடியு—நீடுற்ற (க௮௯)

மன்பதை யிண்டிய மண்டங் குடிப்போந்த
வன்ப ரடிப்பொடிப்பே ராழ்வானு—மின்பமிகு (க௯௧)

கையுடை யாழிற் கருங்கொண் டலைவசித்து
மெய்யிடம் பெற்றுற்ற மேலோனுஞ்—செய்யநெடும் ()

புத்தவி காரம் புகுந்துருவந் கைவாங்கி
யத்தன் றிருப்பணிக்கே யாக்கினனு—மெய்த்தவத்தா ()

லாய்ந்தனித்த கண்ணினுண்ணீ ராறு யிரம்புகன்று
வாய்ந்த பிரபந்தம் வாங்கினனு—மேய்ந்துளபன் (க௯௩)

ஞானவந்தான் செய்யாக்கி நம்பியைவென் நேநிலைத்த
வாளவந்தா னென்னு மருண்முனியுந்—கோளில்பெரும் ()

பூதூரிற் றோன்றிப் புண்பல் பெயரோற்று
வேதம் பொருள்செய்த வித்தகனு—மாதகைய (கருசு)

வேத முழக்கி விளங்குபிர மாணநகத்
தேதின் மதமாக்க ளீடழித்து—வாதின்மால் (கரு௭)

சீர்த்திக்கோர் வித்தாய்த் திகழ்ந்தோ னளவில்பெருங்
சீர்த்திப் பராசரப்பேர்க் கேசரியு—மார்த்தபுகழ் (கருஅ)

மாவலிவா ணற்கருவி வண்புளிக்கு வீடுதவி
மேவரிய நற்சமய மேவுவித்துப்—பூவுலகிற் (கருக)

பல்கு தனதுதுதி பண்ணவனே பன்னவருண்
மல்கு மணவாள மாமுனியுந்—தொல்லுலகிற் (கரு௦)

பன்னு குருவின் பரம்பரையிற் சீர்த்தியொடு
பின்ன ருதித்த பெரியோருந்—துன்னியவ (கருக)

ணின்டுமெழு புத்துணன் கென்னுஞ்சிய காதனத்துப்
புண்ட்புகழேர்டிலங்கு புண்ணியரும்—வேண்டிவந் (கரு2)

தன்ன ருடன்கூடி யாரா மகிழ்ச்சியராய்த்
துன்ன விருபாலுஞ் சூழ்ந்துதிரு—மின்னுள்வாழ் (கரு௩)

மார்புடையாய் போற்றியிகல் வாளரக்க ரீடழித்த
சீருடையாய் போற்றியென்று சேவிப்ப—வார்தடக்கை ()

வேத்திரங் கொண்டு விழைந்து நெருங்கிவருங்
காத்திரர் தம்மைக் கழுதுசென்று—நீத்து (ககடு)

நெருக்கொதுக்கிச் சந்திநியி னேரொவருங் காணத்
திருத்திவருங் காலினது செம்ம—னிரைத்துவைத்து ()

முன்னடப்பப் பேரி முருடு தடாரிமொந்தை
பன்னுபல வாச்சியங்கள் பம்பிவரத்—துன்னுதவ (கக௭)

நாரதர் தும்புரு நான்முக னுவுறை
பாரதி யென்றிவர் யாழ்பயில்—சீரினர் (கக௮)

வந்து மருங்கு நரம்பின் வயங்கிய
மந்த சுரங்கள் வழங்கவி—ழைந்திரு (கக௯)

பங்கினு மும்பர் பயின்ற வரம்பையர்
சங்கினு மந்த நிறைந்தத—மங்கள் (க௭0)

நின்றெழு மின்ப நிரம்பி வருஞ்சுர
மொன்றிய செங்கை யொளிர்ந்திட—நின்றெதிர் (க௭௧)

பாய நடனம் பரிந்தியற்றிக் கொண்டேகத்
தூய முனிவர் தொழுதேத்தத்—தோய்நடநூ (க௭௨)

லாய்ந்த முறைமைதனி லாட்டுவார் தம்மோடு
தோய்ந்தவிசை பாடுநர்பின் சூழ்ந்துவர—வாய்ந்தபல ()

வாரியலுந் தோற்கருவி மாக்களெல்லாம் பின்னிற்பத்
தோரிய மாதர் தொடர்ந்தெய்தச்—சேர (க௭௪)

விரத்திகொண்ட மாதவரும் வெஃகுமெழின் மேனிப்
பரத்தையர்கண் மங்கலமுன் பாடி—யருத்திசெய்மா ()

னம்பி தெய்வப் பாணிசொல்லி நால்வருணப் பூதரையும்
பம்புசுட ரிந்துவையும் பாடியபின்—றப்பயில்விற் (௧௭௬)

ளுளத் தியல்பு தழுவப் பிறநீங்க
வாளத்தி யோடே யமைவுபெறக்—கேளுற்ற (௧௭௭)

வார மிரண்டும் வரிசையிலே பாடியப்பா
லேரிய வாரத்தி னீற்றினிற்சேர்ந்—தாருங் (௧௭௮)

குழலோ டியாழ்மத் தளமுங் குடங்கொண்
முழவு மியக்க முறையே—வழுவினா (௧௭௯)

வாமந் திரிகையுட னந்தரம்வே றில்லாமற்
முமந்தக் கூத்திரண்டின் சார்பறிந்து—தோமி (௧௮௦)

லகக்கூத் தினைமுக் குணமு மமையத்
தொகுத்தாறு நன்னிலையுந் தோன்ற—வகுத்த (௧௮௧)

வருத்தனை நான்கை வகைப்பாத மீரெட்
டுருத்திகழ் மெய்க்கிரியை யொன்ற—நிருத்தக்கை (௧௮௨)

முப்பது மாறா முறையே விலக்குறுப்பி
னெப்பப் புணர்த்தி டுயர்தேசிக்—கிப்பதங்கண் (௧௮௩)

முவெட்டு மூசாத முன்வடுகிற் கீரோழு
மாவிட்ட வண்ணம் வயங்கவே—மேவுற்ற (௧௮௪)

மெய்சாய் விடைநெரிவு மேற்கழிவோ டாங்குணைதல்
கைதூக் கசைத்தல் கலைபற்றல்—கைகள் (௧௮௫)

விரித்தல் குவித்தலிவை சிங்களத்தின் மேலென்
றுரைத்தவுடல் வர்த்தனையு மோங்க—நிரைத்த (௧௮௬)

வவிரயநூல் வல்லா ரகமகிழ வேமிக்
கவிநயத்தோ டேயனைத்துங் காட்டிப்—புவிசுளிப்ப (௧௮௭)

மெய்க்குற்ற மெட்டுமிலார் மென்பாட னல்லசுவை
மொய்க்க மிழற்றியே முன்னடப்ப—மைக்கடலைத் (௧௮௮)

தாண்டிச் சிறையிருப்புத் தானறிந்து வந்தன்பு
பூண்டவனு மக்கொடிமுன் போந்தெய்த—விண்டிக் (௧௮௯)

சுளர்தாய் கொழுங்காணைக் கிட்டிச்செய் யென்ற
வளர்தவந்தா னன்னுவந்தான் வந்தான்—றளிர்மெய்த் ()

திருவார் சிறைபயிலச் செய்த விலங்கை
மருவார்மேற் கண்சிவந்தான் வந்தான்—பொருதே (௧௯௦)

கதத்திற் கரம்பிடிப்பக் காத்தருணீ யென்ற
மதக்களிற்று முன்வந்தான் வந்தா—னிதத்திற் (௧௯௨)

பொருவாரு மில்லாப் புகறொழின்முன் நேற்று
வருதேவர் மேனிவந்தான் வந்தா—னுருகி (௧௯௩)

யழுத்தா தரவுடனே யல்லும் பகலும்
வழுத்தார்முன் வாராதான் வந்தான்—விழுத்தகுசீர் (௧௯௪)

வந்தான்வந் தான்புயமி வர்ந்தா னடியார்ப்
வந்தான் கடியவந்தான் வந்தான்காண்—முந்தோர்வன் ()
குன்றெடுத்த வெண்ணையனை கொண்டிண்ட கோன்வந்தா
னென்றெடுத்துச் சின்ன மினிதியம்ப—நின்றநெடு (௧௯௬)
விண்டலத்தைக் கீண்ட விமான நவமணிகொண்
மண்டபத்தை விட்டு மயிழந்தெழுந்து—தொண்டர்தொழ்த்
தோளாக் கினியான்மேற் றோகையொடுந் தானிவர்ந்து
நிளத் திகழ்சுடர்க ணின்றெறிப்பக்—கீளுற்றிவ் (௧௯௮)
வண்ட நடுங்க வதிர்வெடியெல் லாங்குமுற
மண்டுகுடை பிச்ச மலிவெய்த—வெண்டிசைபு (௧௯௯)
மாமகர தோரணங்கள் வண்சுருட்டி யாலவட்டங்
காமர் கொடியின் கணநெருங்கத்—தூமணிகொள் (௨௦௦)
வெள்ளைக் குடைநிழற்ற வெண்சா மரையிருபால்
வள்ளைக் குழைமாதர் வந்திரட்ட—வொள்ளியநீள் (௨௦௧)
குன்றன்ன பைம்பொன்மணிக் கோபுரவாய் தல்கடந்து
நன்றுடைப் பந்தர் நடந்தருளி—யொன்றுவிசும் (௨௦௨)
போங்கு சிகரத் தொளிர்மணித்தேர் மீதுமலர்
தாங்கு மரசியொடு தானேறிப்—பாங்குபய (௨௦௩)
சிங்கா சனத்திற் றிகழ்ந்திருப்ப மைம்மேனி
வண்காரைக் கண்டிவரு மஞ்ஞையென—வெங்கானிற் ()

றங்கிளைசெய் திங்காற் றழுவு சினமொழிப்ப
வெங்கும் பராய்வருமா னீட்டமெனத்—தங்கண்ணிற் ()

காண வினிய களிதனைய செவ்விகண்டு
பேணியெதிர் கொள்ளும் பிழகளைன—மாணெழில்சேர்
சீத முகமாஞ் செழுமதிகண் டெய்துமொரு
கோதில் சகோரக் குழாமென்னச்—சீதையெனு (௨0௭)

மாத நடக்குமொரு மாட்சிநடை கற்கவருஞ்
சாதி யனப்பெடைக டாமென்ன—வோதநெடும் (௨0௮)

பூதலத்தில் வாழும் புனையிழையா ருந்தேவர்
மாதலத்தில் வாழு மடவாரும்—பாதலத்து (௨0௯)

நாக மடவியரு நல்யாழோர் கூட்டத்துப்
போக மடவியரும் போகாதே—மோகனஞ்செ (௨௧0)

யேனைய நாட்டி னெழிலார்ந்த மங்கையரு
மேனிலையின் முன்றில் வியலிடத்தும்—வானளவு (௨௧௧)

மண்டபத்து மேனிலைசேர் மாடத்துந் தெற்றியினுந்
தண்டமிழின் நென்றல்வரு சாளரத்துந்—கொண்ட (௨௧௨)

வரமியத்தும் வேதி யகத்தும் பலவாப்
பரவு மறுகிடத்தும் பைங்கா—விரிதலத்துந் (௨௧௩)

தெய்வப் பவனிக்குச் செய்தவலங் காரம்போ
ணவுற் றிடைதுவள நண்ணியற—றுவ்வுற்ற (௨௧௪)

பைங்காரும் வேலைப் படுகடலுங் காயாவுங்
கொங்கார் குவளைக் குருமலருஞ்—சிங்காத (௨௧௫)

நிலப் பொருப்பு நிழன்மணியு மொவ்வாத
கோலத் திருமெய்க் குளிர்வனப்புஞ்—சாலப் (௨௧௬)

புலர்காலைப் பங்கயமே போன்ற முகமும்
விலகாக் கருணை விழியு—மலர்மாதின் (௨௧௭)

கண்ணும் புருவமுநேர் கண்டகணை கோதண்ட
நண்ணுந் திருக்கை நளினமும்—வண்ணமுதும் (௨௧௮)

புன்னகையும் பூணும் புரிநூலுந் தாமனாயை
நன்னகைசெய் சேவடிபு நாடியே—யுன்னிப் (௨௧௯)

படையாத காமம் படையா வெதிர்தின்
னுடையா நிறைய முடையாக்—கடையார்த் (௨௨௦)

சங்குங் கலையுஞ் சரியத் தமதுள்ளம்
பொங்குகின்ற காமம் பொசிந்துவரத்—தங்கடங்கண் ()

மெய்சோர்ந் தணிகச்சு வீற முலைகள்விம்மக்
கைசோர்ந்து கையறவு காழ்ப்பேற—மைசோர்ந்து (௨௨௨)

கண்ணுஞ் சுழலக் கருங்கோதை கட்டவிழ
வெண்ணுகின்ற நெஞ்ச மிகந்தழிய—நண்ணியின்ப ()

மரர்ந்துபிரிந் தால்வருமெய்ப் பாடன்றித் தங்கண்ணி
னோர்ந்துழி யன்ன நிலைத்தலுமே—நோர்ந்தவற்று (௨௨௪)

ளாதிமுத வில்லாமே யாறு வதின்முன்று
வோதிய மெய்ப்பா டொருங்கெய்திச்—சீதச் (௨௨௫)

செழுந்தரள மாலைமுலைச் சீதையொரு பாலில்
விழைந்துறைய வீதிவரு வீரநு—மழிந்தவொரு (௨௨௬)

மைந்தனைமுன் னேவி மடவார் மனச்செருக்கைச்
சிந்த விழைத்தியெனச் செப்பிவிட்டீர்—வந்தவனு (௨௨௭)

மையோ கொடும்பாவி யாவி தரிக்கவொட்டான்
கையோ வொழியான் கடிமலரின்—வையேவை (௨௨௮)

வாரியிறைத் தேநா மறுகில் வரப்பொரு
னூரியகைக் கண்டா னமன்போல—வீரியமாப் (௨௨௯)

பொல்லாச் செயல்புரிதல் போதாதென் னோநீரு
மொல்லா விழைப்பமறு குற்றிவண்வாழ்—நல்லாநா ()

யிவ்வண்ணஞ் செய்ய வியைந்தீ ரினியாங்க
ஞய்வண்ண மெவ்வண்ண மோதுவீர்—செவ்வண்ண ()

மங்கை யொருத்தியுளம் வாடச் சிறைவைத்தா
னங்கவனை முற்ற வழித்திட்டீ—ரிங்கனுள (௨௩௨)

மாத ருயினா வருத்துவீர் நீர்தாமோ
நீதி நடுவு நிலையுடையீ—ராதியிலே (௨௩௩)

மந்தநாமெய்க் கூன்மேல் வரிசிலையால் வில்லுண்டை
யுந்தி யவண்மேனிக் கூறுகண்டீர்—வந்தவொரு (௨௩௪)

(௨௨௫) மெய்ப்பாடு—கலங்கிமொழிதல்.

பெண்ணென் றிரங்காது பேதுற்ற தாடகையைப் [வோர்
புண்ணென்ற நல்லாகம் போழ்ந்தெறிந்தீர் — துண்ணென
சூர்த்தவிழிச் சூர்ப்பநகை தோய்குமுன்மென் மூக்குமுதற்
கூர்த்தவாள் கொண்டொருங்கு கொய்வித்தீர்-பார்த்தவுட
னின்றெம்மை யிக்கோலஞ் செய்வீர்தும் வீரமெலா
மென்று மடவா ரிடங்காண்பீர்—நன்றுமலர் (௨௩௭)

மாதை யெரியிலிடீர் மற்றவண்மீண் டெய்தியபி
னோது கருப்பினியென் றுன்னுமற்—நீதுபுரி (௨௩௮)

காட்டிற் புகச்செய்தீர் காட்டிருந்து பின்னுநுந்
நாட்டில்வரத் தீயில்விழ நாட்டினீர்—வேட்டுச் (௨௩௯)

சிறிதுமெம் பாவிரக்கஞ் செய்வீர்துந் நெஞ்ச
மறியிற் கருங்கல்லே யாகும்—புறவிலண்டர் (௨௪௦)

நாரியரைத்தோய்ந்து கண்ண னன்னித் தியபிரம
சாரியெனும் பேர்கொண்ட தன்மையயற்—காரிகையா ()

ரின்பெதுவு நாடாத வேகதா ராவிரத
னென்பதுப சாரவழக் கேயாகு—முன்சனகன் (௨௪௨)

சூழ்வித்த வேள்விதனிற் றேய்வின்முறித் தோர்மாதை
வாழ்வித்தீ றென்பர் வறிதாகப்—போழ்வுற்ற (௨௪௩)

வச்சிலையோ வன்மை யனங்க னெமையொறுக்குங்
கைச்சிலையை நீர்முறித்தாற் காணலா—மெச்சுதிற (௨௪௪)

லஞ்சிய வெங்கட் கருன்செய்யீர் வீரரைப்போற்
செஞ்சிலை யொன்றேந்தித் தெருவருவீர்—பஞ்சியடி ()

மாதர்பகை கொள்ளாதீர் மந்தரையாற் பட்டவெலாம்
போது மினிவாளா போருவீ—நோதமின்றித் (உச௭)

தண்டகத்துச் சேர்ந்தானைத் தள்ளிவிட்ட தோர்ந்துறுமைக்
கொண்ட விருப்பாற் குறுகியதுங்—கண்டகவே (உச௮)

உது பொறுமலன்றோ சேர்ந்தவெமைக் காவாமே
காதுதல்செய் தால்யார் களைகனோ—வோதொருவன் ()

நீதுசெய்தால் வேந்தனிடஞ் செப்புவா ராங்கவனுங்
கோதுசெய்தால் வேறு குறிப்பதுண்டோ—நீது (உச௯)

புரிபுலியூர்க் கஞ்சி நரியூர் புகுத
நரியூர் புலியூரா நண்ணிற்—பரிவதென்கொல் (உ௫௦)

சாலவுரைத் தென்னுந் தனைய னொருகால
காலனையுங் காய்ந்த கடுப்பினுன்—மேலிங் (உ௫௧)

கெமையடர்த்தா லென்செய்து மிச்செய னிற்ப
றுமையடைந்த வெங்களைக்க னோக்கி—ரமைவுறுமைம் ()

மேனியீர் வார்சிலைக்கை மேதையிர் நீரோநி
தானியீ ரன்பு தணவாதீர்—மோனநீத் (உ௫௩)

தோதுவீ ரொங்களுக்கோ ருத்தரஞ்சொல் வீரொன்று
மாதரார் சூழ மறுகிடத்தோர்—பேதை (உ௫௪)

பேதை

மிருத்தகடுங் காமத்தீ வெம்பசிக்க ணின்பம்
பகிர்ந்தளிக்க வங்குரித்த பைங்கூழ்—சகந்தந்த (௨௫௫)

வன்னை வளர்ப்பச்சிற் றன்னைபே ரிட்டழையச்
சின்னஞ் சிறிய செழுங்கிள்ளை—முன்னெய்த (௨௫௬)

வாழி சயந்தவடி வக்காக்கை பால்வளரா
தூழின் வளர்ச்சிபெற வோங்குகூழில்—வாழி (௨௫௭)

சிருங்கிபே ரத்தாசன் சேர்த்தளிப்ப நாடா
தொருங்குகவை மல்கா தொளிர் தேன்—மருங்குதா ()

னின்கனிதேர்ந் தீசற் கெனவொதுக்கு நற்சவரி
நன்கனிவாய் நண்ணாத நற்பிஞ்சு—தன்கற்பிற் (௨௫௯)

கோடா வநகூபை கோதைமுடி சூட்டவுறு
வாடா மணநாறு மௌவன்முகை—நீடாழிச் (௨௬௦)

சேனாவிடப் போதுவாற் கென்று செழும்பொதியில்
போத வுயிர்க்குமிளம் பூந்தென்ற—லோதமிசைத் (௨௬௧)

தங்கு மொருவன் றடமா மலர்க்கரத்துச்
சங்க முயிர்த்த தனிமுத்த—மங்கிலங்கு (௨௬௨)

சேக்கையின்வாய் நஞ்சோடு சேராது தான்றோன்றி
மாக்கவினைக் கொள்ளவரு மாணிக்கந்—தேக்குவரி (௨௬௩)

மத்திக்குங் காலை வருமமுதை யேந்திவைக்கப்
புத்தப் புதிதுபுனை பொற்கும்பம்—பத்தியின்மிக் (௨௬௪)

காரற் புதன்கை யசலத் திருந்திலங்கை
சாரப் புகுதாத சஞ்சீவி—பேராகத்து (௨௬௫)

வாட்டிதல்சேர் வல்லரக்கன் மைந்த னிகும்பலைபோற்
கூட்டி முடியாக் குழலினு—ணட்டியசீ (௨௬௬)

ரங்கமைந்துந் தம்மெய்க் கமைவித்தா ருள்ளம்போல்
வெங்கண்மை யில்லா விழியினு—டங்குபுகழ்ப் (௨௬௭)

பின்னோர் பரத விலக்குமணர் பேணித்தாம்
பன்னாளுஞ் செய்கின்ற பத்திமைபோன்—முன்னா ()

வெல்லாப் பொருளும்வெளி யெய்தா சிலகரக்கும்
வல்லார் கவிபோன் மணிநகையாள்—வல்லோ (௨௬௯)

னெழுது மிராமா யணச்செஞ் சுவைபோல்
வழுவி லமுதொழுகு வாயா—டொழுதகைய (௨௭௦)

மீன வுருவின் விளங்குமிரு கண்போல
வான வடையாள மாங்கெய்திப்—பேனநெடு (௨௭௧)

நீர்மலியும் வேலை நிலைகலக்குந் தூணேந்து
கூர்மலுதுப் புள்ளடங்கு கொள்கைபோற்—பார்வகிர்வான்

பன்றிக் குருளையுருப் பற்றுவதன் முன்னமே
தன்றிருக்கோ டுள்ளிருக்குந் தன்மைபோல்—வென்றியிகு

தானவன் பண்டு தழற்சினத்தா லெற்றுமுன
மானநர சிங்கந்தூண் வைகுதல்போ—லானசிறு (௨௭௪)

வாமனனென் றெப்துங்கால் வானளவு மேனியந்தக்
காம நுருவீற் கரந்ததுபோற்—சேமமுற (௨௭௫)

முந்துதவு மூரிவல்வின் மொய்ம்போ தெவுதற்கு
வந்தமழு வாளி மனமேபோற்—சிந்தையெலாம் (௨௭௬)

வெம்பிலங்கை யொன்னாரை வீட்டவுன்ன முன்னமே
யம்புவெரின் புட்டி லடங்குதல்போல்—வெம்புகஞ்ச ()

னூன ருயிருண்ண வோர்ந்த கோன்மனையிற்
றானே மறைந்துவளர் தன்மையைப்போ—லானாத(௨௭௮)

கற்கி வடிவங் கருதி யெடுப்பதற்கு
நிற்கு மரியநிலை யேபோல்—விற்பனஞ்சேர் (௨௭௯)

நன்மறையோர் வன்மொழியா னம்பியொரு கான்மைந்தன்
றன்வலிமை புண்மறைந்த தன்மைபோன்—முன்னமொரு

மைந்நாக மென்னு மலைவா சவற்கஞ்சித்
தன்னாக நீர்மறைந்து தங்குதல்போ—லுன்னமு (௨௮௧)

னின்பளிக்கு நற்பே ரிரண்டெழுத்தே போன்மார்பின்
முன்புடைத்தல் சாலா முலையினு—ணன்பொருவில் ()

வான்மீகி முன்னுரைத்த மாநிடா தக்கவியைப்
போன்மே வமிழ்தம் பொசிதந்து—நூன்மேய (௨௮௩)

பண்ணமைந்த யாழும் பயிலுங் குயிலுமிவை [ணியே
துண்ணென்று வெள்கவொர்சொற் சொல்லுவா — னெண்

தன்னிழலைத் தானழைப்பத் தன்னொடது பேசாமை
யென்னிமித்த மோவென் றிரங்குவாண்—மன்னுசிறு ()

கச்சு நெகிழ்த்துத்தன் கைப்பாவை பாலுண்ண
நச்சுமுலை யில்லையென நரடுவா—ளச்சமின்றி (௨௮௬)

யென்னேநின் மார்பி விருக்கின் தவையெனக்கிங்
கன்னே திருந்த வமைத்தியென்றன்—பொன்னான(௨௮௭)

பாவை கலுழாமற் பாலுட்ட வென்றன்னை
கோவை பிடித்தாற்றிக் கூறுவாள்—பூவையுட (௨௮௮)

னீன்றதாய் வாளா விருந்த கொடுமைசொல்லிக்
கான்றுகண்ணீர் வராக் கலுழுவா—ஞுன்று (௨௮௯)

மயலார் சிறுமியர்பல் லாபிரவர் மைம்மி
னியலா ரொருங்குறச்சேர்ந் தெய்திச்—செயலாருந் ()

சிற்றி விழைத்துச் சிறுமணலின் சோறட்டு
மற்றுமரப் பாவை மணனயர்ந்து—முற்றிறெடு (௨௯௦)

மாட மலியு மறுகிளிடை யிங்ஙன்விளை
யாடல் புரியு மமைதியிலே—நீடம்பான் (௨௯௧)

முன்னமர மேழு முருக்கினு னன்பினர்பாற்
றென்னம ரஞ்சச் செய்யும்வீர—னுன்னிற் (௨௯௨)

(௨௯௩) இதுமுதல் சில மரப்பெயர்கள் முதலியன ஒலித்தலைக் குறிப்பினுணர்ச்சு.

கரும்பனையா நெஞ்சிற் கருதார்க்கு வேம்ப
னிரும்பனையார் தம்பா விராதான்—நிருந்தியவிப் (௨௯௪)

பூவரசு நத்திக்குப் போந்தருளிச் செய்திட்டான்
காவரசன் போற்றுங் கருவேலான்—மேவலர்த (௨௯௫)

நொச்சி யழித்தா னுவனும்பை வேய்ந்தொன்றார்
வச்சகளத் திற்குமும் வாகையா—னச்சியருள் (௨௯௬)

வேட்டார்வத் தேன்றுமிக்க வெவ்வினையி லேயென்றுங்
காட்டா மணக்குங் கருணையா—னாட்டியசீ (௨௯௭)

ராலத் தமர்ந்தபிரா னன்பரன்றி யிச்சியான்
காலக் கவியின் கதலிகையான்—சாலவுமவைத் (௨௯௮)

தூது வனையா னொருங்குசூழ் கள்ளியங்கு
தாது விளைதுளவத் தண்டாரான்—கோதிலாக் (௨௯௯)

காயாம்பூ வண்ணன் கணந்தேக்கு நற்கவியான்
மாயாத விரை வரம்பிட்டான்—வியாச்சீர் (௩௦௦)

வெப்புளியஞ் சேர்தானே வேந்தனக லாமலகத்
தொப்பின்மா ரீச னுயிருண்டான்—செப்பமிகு (௩௦௧)

மிஞ்சியா னற்கருணை யீசன்மிகு வள்ளியா
னஞ்சி லவரைக்கா யாற்றலான்—விஞ்சுமிகைக் (௩௦௨)

கஞ்சாங்கோ னாவர்தமைக் காய்பகையை வேரறுத்தான்
மஞ்சாருந் தில்லை வளாகமால்—விஞ்சார்வ (௩௦௩)

மல்குற்ற நற்றேர் மறுகில் வரக்கண்டாங்
கல்குற் றிருத்தே ரனைமார்பாற்—புல்குற்றாங் (௩௦௪)

குய்வழியே யன்னா ருவந்திறைஞ்சத் தானுமங்ஙன்
றெய்வ வருவங் தெரிசித்துச்—செய்யிரதத் (௩௦௫)

தாரொன்றாட் காரா வழதென்ன வாய்ச்சுவைக்க
வோரன்ன மன்னா ருவகையளா—யார்தரயான் (௩௦௬)

மற்றேனும் வேண்டினம் மாவமிழ்தந் தாவென்னச்
சிற்றே ரிடையாள் சிறுகைசெய்—துற்றோதக் (௩௦௭)

கேட்டிலையோ முன்னங் கிளரு மயோத்திரகர்
வாட்டடங்கை மன்னன் மகிழ்ந்துகலைக்—கோட்டனெடு ()

புத்திரகா மேட்டி புரியமனைக் கோசலைமா
னத்தகைய வுந்தி யலையிற்போந்—தெத்திசையுந் (௩௦௯)

தன்னைக் கருதார் தமக்கயலா புன்னுவா
ருன்னச் சுவையுளத்தி லூறியே—பன்னுதற்கு (௩௧௦)

நாவிற் கினிதாகி நாவலர்க டாம்பாடும்
பாவிற் கினிதாய்ப் பயிலமிழ்த—மேவியே (௩௧௧)

யொல்லா வவுண ருளமயங்கச் செய்வதுகா
ணல்லார் மயக்க மறுப்பதுகாண்—மல்கார்வ (௩௧௨)

மோகினி மாதின் முனம்வருவ தொள்ளெழின்மெய்த்
தோகை திருவோடு தோன்றுவது—மோகமுற்றுக்(௩௧௩)

கள்ளவிட நாகங் கருதமேல் வைகுவது
புள்ளரசு கொள்ளப் புறப்படுவ—தெள்ளுமியற் (௩௧௪)

ரோமுறு வேடன் ரொடர்ந்துவாய்க் கொள்ளுமுன
மாமுனி பாக்கி மலிவதுகாண்—காமருசீர் (௩௧௫)

மங்கை புயர்கற்பின் வைதேகி தன்னுபயக்
கொங்கைக் குடத்திருந்து கொந்தளிப்ப—தங்கண்மிகு ()

மன்பிற் சவரி யருங்கனிக னூட்டுதலா
லின்பச் சுவையதிக மேய்வதுகாண்—முன்பிதுகாட் ()

மரோழ் வருட மியைந்து புறஞ்சென்ற
வாரோர் முலைக்கன்றி வாய்க்குமோ—நேரோநீ (௩௧௮)

பார்த்து மகிழ்தியெனப் பைந்தொடியாண் மேகலைதொட்
டீர்த்து விழிநீ ரிறைத்திடுமுன்—சீர்த்திரற்றே (௩௧௯)

ரப்பா லகல வநங்கவேள் வெள்கிபுளம்
வெப்பா லகல வெதுப்பொழித்துக்—கைப்பா (௩௨௦)

லிதஞ்சொல்லி நற்றாய னோந்தியே பல்லற்
புதஞ்சொல்லி மாடம் புகுந்தார்—பெதும்பை (௩௨௧)

பெதும்பை

யெனுமொருபெண் மாரற் கிளவரசே யாகப்
புனைவதனுக் கொத்த புகழா—டினமு (௩௨௨)

மருமந்த மானவே ளாய்கல்வி கற்க
வருமந்த மான மடமான்—கருமைக் (௩௨௩)

கடன்முகட்டி னானைக் கதிர்வந் துதித்தான்
மடல்விரியுஞ் செந்தா மரைப்போ—திடுமழையின் ()

கூட்டமதைக் காணவுளங் கொண்டமயி றேமாவின்
கோட்டிவர்த்து கூவக் குறித்தகுயில்—வேட்டெழுந்த ()

வும்ப ரசுர நுணப்பார்க்குந் தெள்ளமுது
பம்பு புனிஞர்கற்றிப் பார்க்குந்தே—னம்புவியிற் (௩௨௬)

கொற்ற மதியக் குடையான் சுருதிவகை
கற்றுரைப்ப நாளுங் கருதுகிள்ளை—செற்றஞ்செய் ()

காமநெருப் பாலழியுங் காமுகப்பைங் கூழ்வளரச்
சூன்முதிர்ந்து பெய்யவந்து சூழ்மேகஞ்—சேய்மைப் ()

பனிமதியைக் காணாத பைங்கழுநீ ரந்தத்
தனிமதியைக் காணச் சகோர—நனியருள்செவ் (௩௨௭)

வணணமலாத தாடகனபு வாய்ந்ததிரு மங்கைமன்னன்
கண்ணும்வினை யொத்த கருங்குழலா—ணண்ணி (௩௩௦)

யரம்பும் படிநு மமையாத சூதும்
விரும்பிவந்து பார்க்கும் விழியாள்—வரம்பி (௩௩௧)

வினையாரை வாட்டுவதற் கேய்ந்தகடுங் காம
முனையாய்ந்த வென்னு முலையா—ளுனையவரன் (௩௩௨)

ஞாட்பட்ட காமனது நன்னூல் விருத்தியுரை
கேட்புற்றுங் கேளாதார் போன்றிருப்பாள்—வாய்ப்பி ()

னறுமலரும் பொன்னணியு நாடி யணியச்
சிறிது விரும்புஞ் செயலாள்—பெறுகற்பின் (௩௩௪)

மாதர் தழுவு மடநாண் பயிர்ப்பிணைய
மீது சிறிதியங்கு மெய்யினு—ளோதயலார் (௩௩௫)

பெண்களுடன் போதப் பிடிபோன் மடவனம்போன்
மண்களிக்க வீன்றோர் மனங்களிக்க—விண்களிக்க (௩௩௬)

வெய்திரிய மப்புறத்தி னேறுங் கடலனபூம்
பொய்கை புகுந்து புனலாடித்—துய்ய (௩௩௭)

வழகார் துகிலையுடுத் தாய்மலர்கள் சூடிப்
புழுகார் பரிமளங்கள் பூசி—யொழுகொளியின் (௩௩௮)

பத்திசெயும் பல்பூண் பரித்தெழின்மெய்ச் சோதிவிடச்
சித்திர நல்வே திகையேறி—யொத்தொளிர (௩௩௯)

வுற்ற மணிக்கழங்கங் கோரோழ் புரிந்தெடுத்துச்
சுற்றி யிருளையர்க டொக்கிருப்ப—நற்றிறத்தி (௩௪௦)

னென்றென் ரெடுத்திருவ ரோங்கு மனுவிரண்டாய்
நின்றவெழுத் தோருருவா நேர்பாடிப்—பின்றை (௩௪௧)

யிரண்டென்று மேனா ளிருபதத்தாற் றிண்கல்
பரிந்த மங்கை யானபுகழ் பாடித்—தெருண்டப்பான் ()

மூன்றென்று மூன்றிடத்து மூவர்வடி வாய்ப்பதங்கண்
மூன்று மளிக்கு முறைபாடி—யான்றவன்பி (௩௪௩)

னன்கென் றெடுத்துமுத னால்வர் மணச்சிறப்பின்
வான்குலவு மேற்ற மகிழ்ந்தோதி—யாங்குமித்த (௩௪௪)

வைந்தென்று தாய்மொழியா லாரணியப் பஞ்வுடி
வந்தவ னுற்ற வகைபாடி—முந்துமன்பி (௩௪௫)

னறென்றெங் கோமாட்டி தன்னை யரக்கன்வெளவ
வாறெங்கு நாடு மதுபாடிப்—பேறென்ற (௩௪௬)

வேழென் றெடுத்தண்டத் தேழா யினநடுங்க
வேழமரச் சீர்த்த விசைபாடி—யேழுலகோர் (௩௪௭)

காணுத லாய கருணை யியல்பாடி
வாணுத லாடி மகிழுங்கா—னீனிலத்தி (௩௪௮)

னுகிறப்பு நணுகுமொரு தில்லை நகர்
கூடுதிருச் சித்திர கூடத்தா—லீடுநறும் (௩௪௯)

பூவிரியுஞ்சோலை புடையோங் கிரு கோட்டுக்
காவிரியிற் றென்பாலோர் கங்கையென—மேவருசீர்ப் ()

புற்றரவு தந்தமணி போந்தபுல வற்குதவக்
கற்றவிண்ணன் கண்ட கடுவரல்யாழ்—றுற்றுயர்ந்து ()

பொங்குபுன லெஞ்ஞானும் போந்து குடக்கொழுகு
மங்கண்வட பாற்கோரை யாற்றினான்—றங்குசெம்பொ ()

னாட்டினார் நாட்டின்னா நாடாமே நன்னாடா
நாட்டினா னற்சோழ நாட்டினா—னாட்டுபுக (௩௫௩)

ழம்புவியோர் போற்று மகன்சோனாட் டோங்கிவள
நும்பள நாடனவ் வோர்நாட்டுட்—பைம்பொழில்சூழ் ()

சாளுவ நம்பி சதுர்வேதி மங்கலத்தி
னாரு மவாசி நயந்தோங்கி—நீளுயர்ந்த (௩௩௩)

வெல்லையிலா மாந்த ரியைந்தாங் கறம்பலசெய்
தில்லை வளாகச் செழுமபதியா—னெல்லையிலா (௩௩௬)

மாலையா நீக்கவருண் மாலையான் சேரலன்சொன்
மாலையான் தண்டுளவ மாலையான்—கோலங் (௩௩௭)

கரியானெங் கெங்குங் கரியான் றிருந
கரியான் மநமால் கரியான்—பிரிவார்ப் (௩௩௮)

பரியான் சவரி பரிந்து புரிச
பரியான் குரக்குப் பரியான்—பெருகியே (௩௩௯)

யென்றுங் கடல்வேலை யின்னெவிபோ லோவாது
முன்றில் கறங்கு முரசினு—னென்றுமறந் (௩௪௦)

தோன்றிய வாணைக்குச் சுக்கிரிவ னென்னும்பே
ரான்றவனும் வாய்புதைக்கு மாணையா—னூன்றுநெறி ()

செற்ற விலங்கைச் செறுநர்ச் செறுத்துயர்த்த
கொற்ற வாய்மக் கொடியினுன்—றுற்றவரஞ் (௩௪௨)

சூலிபாற் கொண்டான்செய் சூழ்வறுப்ப வேலையனை
கோலினுன் கோடாச்செங் கோலினுன்—மலைமணிக் ()

கச்சு வதியுங் கமலை கனதனத்தி
னச்சு வதியு மகன்மார்பன்—மெச்சித் (௩௬௪)

தரணி புகழ்த் தருவரைக்கொன் றுன்றோர்
பரணினி பாடப் பயின்றோன்—றிரளுநெடுங் (௩௬௫)

கார்த்திகைப்பிக் கும்மேனிக் கண்ண னுரோகணிசே
யார்த்த ம்ருகசி ரிடமறுத்தான்—சீர்த்தித் (௩௬௬)

திருவா தினைக்கடலிற் சென்றுறங்கு வோமென்
றொருவாதாங் குற்ற வொருவன்—மருவுபுணர் (௩௬௭)

பூசத் திருநாளிற் போதந்தான் பூஞ்சந்தம்
பூசத் திருமல்கு பூண்மார்ப—னேசஞ்செ (௩௬௮)

யாயிலியத் தந்தையிலி யாருமிலி யாவுமுளன்
மேய பரிமகஞ்செய் மேதக்கோன்—நாயநறுங் (௩௬௯)

கற்பூர நானும்பைங் கார்மேனிக் கொண்டன்மிகு
பொற்பூர நின்ற புகழ்வைப்பு—விற்பூட்டி (௩௭0)

யத்திரங்கள் வீசி யமார்க்களத்தி லனறக்க
ஊத்தரமொன் றோதா தொறுத்திட்டான்—மெத்துசிலை()

சேரத்த நம்பிவீ சித்திரையார் பாற்கடலி
ரைத் துயிலு மருட்சோதி—வேரித்தண் (௩௭௨)

(௩௬௪) இது முதல் ௨௭-௩௯வாக்களின் பெயர்கள் ஒலித்தலைக் குறிப்பிவைணர்க.

பூத்தவிசா கப்பொருந்து பூவை புணர்கேள்வன்
வாய்த்த விசாகனுக்கோர் மாதுலனீர்—கோத்தநில (ந.௭௩)

மேத்து மனுடவடி வேந்தினான் கேட்டையுறக்
கோத்த நிருதர்களைக் கொன்றழித்தான்—மாத்தடத்தின்
மூலமே யென்றகைம்மா முன்வந்தா னெவ்வயிர்க்கு
மூலமே யான முதற்கடவுண்—ஞாலுநற்பொற் (ந.௭௪)

பூரா டகத்தானே போர்த்தசைத்தான் னாணிடைவந்
தோரா டகத்தா னுயிர்கவர்ந்தா—னீராடி (ந.௭௫)

யாண்டிருத்தி ராடவந்தி ராயிழையி னென்றவர்த
மாண்ட கலைகவர்ந்த மாட்சியான்—வேண்டிப் (ந.௭௬)

பொருவே ணையவாப் புலத்தா ருளத்தான்
றிருவோண நாளுடைய செம்ம—லொருவாது (ந.௭௭)

நேரவிட்ட மாயெதிர்ந்த நீள்பரசு ராமனஞ்சிப்
பேரவிட்ட கோலான் பெருமறையோர்—சீர்சா (ந.௭௮)

விதையங் குளிர விடுமாசி யோடட்
சதையங்கை யேந்துஞ் சதுரன்—பதையார் (ந.௭௯)

விருப்பூரட் டாதியிலவ் வீடணனுக் கீந்தான்
சுருப்புத் திரட்டாதிற் றேய்தா—ருரத்தான் (ந.௮௦)

செயிரே வதிசயந்தன் றீமைசெயப் பைம்புழ்
பயிரே வுதவு பரம—னியல்செறிதேர் (ந.௮௧)

மாமறுகிற் போத மணிக்கழங்கை விட்டெழுந்து
காமரு தாயர் கணஞ்சூழத்—தேமருவு (௩௮௩)

சேவடியைச் சென்றெதிரோ சேவித் தனன்காயாம்
பூவடிவி னோக்கம் பொருத்தினுண்—மூவர் (௩௮௪)

வடிவன் கரத்தில் வயங்குவதென் னென்ன
முடிவி லரக்கர் முடியக்—கடியும் (௩௮௫)

பொருளென்றாட் கன்னாய் புகுந்தெனக்கு வாங்கி
யருளென்னத் தாய்நகைசெய் தம்ம—தெருளுகிலாய் ()

வில்லம் பிவையிறைவன் மேனா ளிகந்துவிடி
னல்லம் புவிநிலையி னுடுமோ—தொல்லெநறி (௩௮௭)

வேத மொருநான்கும் வேதா கம்ப்பொருளும்
பூதலத்தி லென்றும் பொருந்துமோ—மாதரசென் (௩௮௮)

றோதுழித் தாதி யொருபூந் தொடையலொடு
போதர வாங்கிப் புனிதனுக்கே—யாதரவாய் (௩௮௯)

மாலை யிடுவனென மற்றன்னை நம்மகட்டுக்
காலைவரு மோகங் கலந்ததென—ஞாலமெலார் (௩௯௦)

தந்த வொருத்தியிடுந் தண்பூந் தொடையலன்றி
யிந்த மலர்மாலை யேற்குமோ—சந்தக் (௩௯௧)

கொடியே மரகதமே கோமளமே யென்ன
வடிவே னெடுங்கண்ணுண் மையல்—படையாப் (௩௯௨)

பெருமான்பிற் சென்றமனம் பேராவா றுங்குப்
பொருமான் மாடம் புருந்தா—னொருமாரன் (நகக)
சங்கைகொடு நாளைமர் சாலுமென்றெங் கோன்றேர்ப்பி
னங்கயல் வீதி யடைந்திடவோர்—மங்கைமல (நகச)

மங்கை

ரந்தணனார் பன்னு ளரிதிற்கை தேர்ந்தினிதாச்
சிந்தனையிற் செய்தமைத்த சித்திரப்பெண்—சந்ததமும் ()
வாழி மதனன் மருவிரதிப் பெண்டனக்கோர்
தோழி யெனவமையுந் தோற்றத்தாள்—சூழலகி (நகக)
லேனாதி காவிதிமற் றெட்டிப்பூப் பட்ட மதன்
றானாக வந்தனிக்குந் தன்மையா—டேனார்ந்தோர் (நக௭)
கண்டான் மயக்கங் கழிக்கு மயிலன்றிக்
கண்டான் மயக்குங் கவின்மஞ்ஞை—விண்டோய்வோ ()
ருண்டமிச்சில் வேலை யுதவமிழ்திற் கோரிக்கழ்ச்சி
கண்டி வமிழ்தின் கருணைரசு—மண்டிரவிக் (நகக)
கோடிப் புகலிடம்பே ரென்றுமிலாத் தூங்கிருண்மூய்க்
கூடிக் குலவுங் குழவினாள்—பீடழிந்த (ச00)
மாய நடலை மயக்க முயக்குமிகை
நேயம் பொறுமை நெடுஞ்சூது—தூயதலா (ச0க)
வஞ்சந் துயர்வு மருட்கை கொடுமையடு
நஞ்சந் ததும்பு நயனத்தாள்—விஞ்சங் (ச0௨)

குழலு நரம்புங் குயிலு மயங்க
மொழியு மினிய மொழியா—எழின்மறுநி (ச௦௩)

என்பவனி யைப்பார்க்க வேந்தி நணுகெலுமிச்
சம்பழ மன்ன தனத்தினுள்—வெம்பமரிற் (ச௦௪)

பிடுதெரி யாவரக்கன் பெற்றியைப்போற் கொங்கைவலி
பிடு தெரியா விடையினுள்—பாடயலிற் (ச௦௫)

றன்னொத்த மங்கையொடு தானோ ருபவனத்தின்
மின்னொத்த மாதர்பலர் மேவிவரத்—துன்னி (ச௦௬)

யிருகூறு வன்னொர யேவியே தானு
மொருகூற்றி லேதலைமை யுற்றுப்—பெருகியமென்(ச௦௭)

பூனை கிடையினைய போதத் திரட்டியே
நீளுமயிர் ரீசி நிறைசுற்றி—வாளொளிசெய் (ச௦௮)

தூலுங் கயிலுமுத னுண்வினையாற் கட்டியராத்
தோலுமயிற் பிசிச் சுடர்க்கண்ணு—மாலுநெடு (ச௦௯)

நீரினுரை யும்போன்மென் னீர்மையவாய்த் தென்றல்படி
னேரினெழுந் தாடு நெறியவா—யேரியலும் (ச௧௦)

பல்வண்ண மாகியமென் பந்துகடா மோரோழ்கொண்
டொல்வன வாட வுஞற்றுதலும்—வெல்வகையா (ச௧௧)

லேதிலாள் பாங்கோ ரெழிலுருவி யப்பரப்பின்
மீதினாள் கோல்லை விளக்கமுற—மோதிமிசை (ச௧௨)

யொவ்நேற்றி வீழாம லொன்றின்பி னொன்றாக
நின்றேற்றிக் கைம்மலர்க ணேர்தட்டித்—துன்று (சுகௌ)

வருவன நேரோ மறித்துநின்று கட்டிப்
பொருபவண்முந் தூற்றின்மேற் போக்க—வருகிருந்த ()

தன்றோழி சென்றெதிரோ தானவற்றைக் கைவாங்கி
நின்றீரிவை யெண்ணீர் நீரொன்னச்—சென்றே (சுகௌ)

யடித்துவிசும் பேற்றி யனைத்தினையுஞ் சேரப்
பிடித்துக் கரத்தடக்கிப் பெட்டின்—விடுத்தவைகள் (சுகௌ)

கோதையிசை போதக் குவிவிரற்குட் காட்டியபின்
மோதி முலைமேன் முதுகின்மே—லோதியின்மே (சுகௌ)

லொற்றி யெழுப்பி யுபய கரத்தூடு
மெற்றுபதத் தூடு மெறிந்தேற்று—முற்றுக்கடுங் (சுகௌ)

காற்றென்ன வோடுங் கறங்கென்னச் சென்றோனாஞ்
தூற்றின் கணக்கா றுணித்துரைப்ப—வேற்றயலோர் ()

மங்கை யெழுந்தெறிகோல் வாங்கி யவனெய்தி
யங்கை யிடையேற் றவைபோக்கிச்—சங்கந் (சு20)

திருத்தி நடசதியிற் செவ்வனந்தப் பாமற்
பொருத்தியோர் நாற்றிசையும் போகி—விருப்பிற் (சு2க)

பறப்பனள்போ லாயொருபாற் பந்தொருபாற் போகத்
திறத்தினிற்பின் னேகுசெயல் காண்பார்—மறித்துத்தாங்()

காளையினைய கடும்பாரம் வண்டி நெறி
நீளவுமா றுத னினேந்தயலே—யாள்விட்ட (சஉ௩)

சேமவச்சுப் போலிந்தச் சிற்றிடையிற் றுற்காப்பக்
காமரிடை மற்றிலெனக் கண்கலங்கி—நாமுறவு (சஉச)

மெய்துபந்து கைப்புறத்தா லெற்றி யுடைதிருத்தி
மொய்குழலு நொய்தின் முடித்துமீண்-டைதெனப்போய்க்
காலாற் கரத்தான்மெய்க் காற்றான் மறித்தெழுப்பி
மேலா யிரமேற்ற மெல்லிடையந்—நூலானாள் (சஉ௬)

வந்தா யிடைநின்று மாமே கலைவீக்கிப்
பந்தா டியல்கள் பலபேசி—முந்தாடு (சஉ௭)

மாடலை யெல்லா மறநகைத்து மூவேழ்பந்
தீழன்மென் கோல்கொண் டெறிந்தேற்றுப்-பாடமையாச்

சூற வளையிற் சூழலு மிலையேபோற்
பாற யதுகறங்கு பான்மைபோற்—காறவி (சஉ௯)

யோடா நடவா வொசியா விடையொல்காப்
பாடா விடையே பலபேசா—நாடாந் (ச௩௦)

பூனொலியும் பந்தின் புடைப்பொலியுங் கேட்பினன்றி
யாணர் மிகுமெய் யியக்கத்தைக்—காணலராய் (ச௩௧)

மண்ணினளோ விண்ணினளோ மாயமோ வென்றும்ப
ொண்ணவெழு பந்தோ டெழுந்தேகித்—துண்ணெனவே()

பின்பற்றி வீசிப் பெயர்த்துக் கலைதிருத்தி
மின்பற்று பூண்கள் விளக்கியே—தன்பக்கல் (௪௩௩)

வந்தவற்றை பெண்ணி மறித்துக்கண் சும்புளித்துச்
சிந்தையினுஞ் செல்லுந் திறத்தடித்து—வந்தயலே (௪௩௪)

தோழியொடு பேசித் தொடைய றிருத்தியிட்டு
வாழிபல சாரி வகைவந்தே—யாழியைப்போ (௪௩௫)

ஞற்றிசையுந் தானாக நாலேன்னுந் றேரிரட்டி
மேற்றொகையெண் ணிட்டு விளங்குமுயிர்ப்—பாற்றவயற்

பாங்கிநின் னுடலினற் பண்புசொலத் தூயோனைத்
தாங்குமனைக் காணுஞ் சாலுமோ—பூங்குயிலே (௪௩௬)

யாற்றுவாய் வேர்வை யகற்றுகேன் போதுமெனப்
போற்றுவா ளாகிப் புகலுங்கா—லாற்றற் (௪௩௭)

கதழ்பரியின் வேள்விக் கலப்பையா னென்றார்
சிதைவி னுகத்தடிவான் சேர்ந்தார்க்—கிதமாக (௪௩௮)

வேட்டாங் களிப்போன் வியன்பரம்பண் பாகியபொற்
பூட்டாங் கயிறிகழ்கோ லொண்கரத்தான்—காட்டி (௪௪௦)

விருப்புக் கொழுவு தசை யின்பினுகரும்
விருப்ப விராதனைமுன் வென்றோன்—செருத்திறலைப் ()

(௪௩௯) இது முதல் சில உழவுத்தொழிற்குரியவற்றின் பெயர்
கள் ஒலித்தலைக் குறிப்பினுணர்க.

பற்றிய வெண்குப் படைச்சால் பிணையுடையா
னுற்றபன்றி யாகநிலத் தூடுமுதான்—மற்றொருகாற் ()

கண்டஞ்ச யாருமொரு கன்றாக வந்தானைக்
கொண்டங்கு விசவிளாக் கோவினன்—மண்டுபொறை ()

சார்ந்த விதையன் றனிமுளைவெண் டிங்கணுதல்
சேர்ந்த வெழின்மார்பன் செங்கனகப்—பூந்துகிறோ ()

னாற்றின னோர்குரங்கை ஈட்டான் களையெடுத்தா
னுற்ற லகர்தமை யன்றடக்கி—யாற்றற் (௪௪௫)

கதிரஞ் சிலையுடையான் கள்ளா றறுத்தான்
பொதியகட்டி னுனிப் புவியை—மதயானைக் (௪௪௬)

கோட்டை யெடுத்தான் குவித்தான் களத்தினிடை
வீட்டிக் கரனாதி வெய்யோரை—நீட்டியகூர் (௪௪௭)

வைக்கோலான் மாபோரின் மல்கு கதிர்மறைத்தான்
மைக்கார்குழ் தில்லை வளாகமான்—மிக்கோங்கு (௪௪௮)

தேரி னரவந் தெருவிற் றலைப்படலும்
வாரின் விசித்த வனமுலையோர்—காரிகையா (௪௪௯)

ளோடிவந்து கூறக்கேட் டொண்டொடியுந் தோழியுட
னாடிவந்து கும்பிட்டா னாயகனைப்—பாடிவர்து (௪௫௦)

தென்றலில் வந்த செயவீர வேடனது
மன்றலங்கோல் விசி வளைத்தொறுப்பக்—கன்றிமன ()

மெய்சோர்ந்து கண்கழன்று விம்மி முலைநறிய
நெய்சோர்ந்த கோதை நிலஞ்சோரக்—கைசோர்ந்து (சுருஉ)

கண்டறியாக் காமக் கடுப்பின் வவிமைநென்னற்
கொண்டறியா ளின்னு குதிகுதித்து—மண்டெரியிற் ()

பூவுற்ற தென்னப் புனைமெய் கருகியந்தோ
பூவுற்றாள் பூவுற்றாள் போன்றுற்றுர்—மேவுற்றுத் (சுருச)

துக்கி யெடுத்துச் சுடர்மாடம் புக்கலர்ப்பூஞ்
சேக்கை தனிற்கிடத்தித் தென்றல்வர—மீக்கிளர்ந்த ()

வாதா யனந்திறந்து வாசமலர் நீர்தெளித்துத்
தீதார் விடாயைச் சிறிதொழிப்ப—மாதார்ந்த (சுருக)

வாழிவரம் பிட்ட வபிரா மனையெண்ணி
யூழிவந்த தோவென் றுரைத்தெழாத்—தோழி (சுருஎ)

மறுகின் மறுக வகுத்தானுக் கென்னான்
குறுகி யிழைத்தயிழை கூறு—யிறுகத் (சுருஅ)

தழுவத் தணியுமேற் சார்ந்துகொணர்ந் துய்த்தென்
கழுமுற்ற நல்லுயிரைக் காப்பாய்—கெழுமு (சுருக)

சிலைவளைத்து முன்னவளைச் சேர்த்ததுபோ லென்பொன்
முலைவளைத்துச் சேர மொழியாய்—மலைமுலையா (சுருஉ)

யென்றுரைப்பப் பாங்கி யிவனையுன்ற னல்லுளத்தி
னன்கொண்டால் யாரு நகையாரோ—வொன்றுரைப்பன்

வல்லையைன் கோயின் மனையைமிதித் தாலனைத்து
மெல்லைப் பிடாரிகளா வெய்துமென்று—சொல்லுதல்போ
லொல்லா விவன்கூட்டத் துள்ள விவன்முதலா
வெல்லாரும் பொல்லா வியல்பினரிப்—பொல்லான் ()

றநாக்கண்ணே தாய்க்கொலை சால்புடைத்தென் றொல்லா
வுரைப்பவர்க்குச் சான்றாகி யுற்றா—னிருக்குமிட (சகசு)

மீந்தான் றலைக்கே யிடரிழைத்தா னீங்கிவனைச் [காற்
சேர்ந்தார்கட் கெவ்வளவு தீங்குசெய்யான்—பேர்ந்தோர்

கட்டுண் டடியுண்டு கள்வ னெனவேசத்
தெட்டுண்டு வெண்ணெய் திருடியுண்டு—மட்டின் (சகசு)

முறைகேடா மாதர் முயக்க முயங்கிப்
பெறுபோதெல் லாம்பொய்யே பேசு—மறையுங்காற் ()

றாவில் விலங்காய்ச் சலசரமா யுற்றனன்முன்
றீவினையோ நல்வினையோ தேர்ந்துபா—ராவலொடு (சகசு)

பண்டிவன் கொண்டவொரு பத்தினியைத் தீயில்விழ
விண்டுதள்ளி விட்ட விதமறியாய்—கொண்டவந்த (சகசு)

நின்மாற்றா ளாலன்றோ நீடிலங்கை பீடழிந்த
தம்மாற்றங் கேட்டிலையோ வன்றியுமோர்—வெம்மாய ()

மைத்துனன்றன் முன்னோன் மனையாள் கருப்பத்தோ
டொத்துறவெங் காட்டினில்விட் டோட்டினு—னத்தகைய

மாகொடிய மாயியுண்டவ் வெய்யாண் மருகியைமுன்
 போகரிய காட்டிற் புருத்தினு—ளாகொடுமை (சுஎஉ)
 யிப்பெரிய சம்பந்த மெங்குங் கிடைப்பரிதென்
 தப்பெரியாள் சொல்லமன மாறினா—ளொப்புக் (சுஎங்)
 கடந்தானவ் வீதி கடந்துதிருத் தேர்மேற்
 படர்ந்தா னயல்வீதிப் பாலோர்—மடந்தை (சுஎசு)

மடந்தை

யிவளோர் மடமா திருங்காம நூதேர்
 தவளார விந்தத்துத் தைய—னவையேறு (சுஎரு)
 வைங்கோன் மலரா னகன்ஞாலத் தாட்சிபெற்ற
 செங்கோல்போ னாளுஞ் சிறந்துளான்—மங்காத (சுஎசு)
 வண்மை மதனன் மவுலி சுடருமணி
 பெண்மையுரு வாகிவந்த பெற்றியாள்—விண்மிசைச்செல்
 குன்று மதிமாரன் கோலமுதந் தென்றலிவை
 யொன்றாக வந்த வருவினா—ணன்றேர்கொண் (சுஎஅ)
 மோகினிப்பெண் ணுக்குமொரு மோகத்தை மூட்டுவிப்ப
 தாகி யுதித்த வருங்கலைமான்—மோகனஞ்செய் (சுஎக)
 காமக் களஞ்சியமக் காமக் குருபிடங்
 காமப் பெருஞ்செல்வக் கண்ணின்மணி—காமிக்குங் (சுஅ௦)
 காமக் கவசமுயர் காமத் துவசமந்தக்
 காமற் கவசமுய்க்குங் காமரசந்—தாமரையான் (சுஅ௧)

மன்னைத் தெறுமதனன் றுனும் விழைந்தழிய
வுன்னித் தரைவிடுத்த வேரவியப்பெண்—மன்னுற்ற ()

மோகப் பெருஞ்சலதி மோகப் பெருஞான
மோகப் பெருவாழ்வு மோகரச—மோகப்பேர்க் (ச அ௩)

கற்பூர வல்வி கனகவல்வி காமவல்வி
பொற்பூர வல்வி புனிதவல்வி—யற்புதப்பைம் (ச அ௪)

பூமாலை காமன் புனைமாலை போந்தார்க்கு
மாமாலை யூட்டு மணமாலை—நாமேவ (ச அ௫)

ஊந்தேன் வெறுத்தேனா னற்றவத்தே னென்னாதீர்
வந்தேன் மயக்கவெனு மாமலர்த்தேன்—முந்தார்த் ()

வானத் தமிழ்த மதியமிழ்த மல்லாத
ஞானத் தமிழ்தந்த நல்லமிழ்தந்—தேனரக்கி (ச அ௭)

னொட்டாக் கடையா வொறுக்காத் துளைப்படுத்தா
மட்டார் சுடருமிழு மாணிக்கங்—கட்டார்சேண் ()

செல்லாப் பகன்முழங்காத் தீயரவாற் கோளெய்தா
நில்லா தலையா நிறங்குலையாப்—பொல்லாத (ச அ௯)

சாவம் பொருந்தாத் தணந்தா ருயிர்கவரக்
கோவம் பொருந்தாக் குளிர்மதிய—நாவக் (ச௧௦)

கடலிற் பிறவாத காமர்முத்தம் பூத்த
மடலிற் பிறவாத வாச—முடல்கருக (ச௧௧)

நெற்றிவிழித் தட்ட நிருபனையிந் நீணிலத்தின்
மற்றுமுயிர்ப் பிக்கும் வளத்தினுள்—வெற்றிமதன் (சகூஉ)

வேதா கமப்பொருளை மேதினியோர்க் கோதுவிக்கப்
போதா சனம்விட்டுப் போதந்தாண்—மோதாசை (சகூங்)

யாடவரா மஞ்ஞை யவாக்கொள்ளுங் காரொன்னக்
கூடி நெறித்தமலர்க் கோதையா—டோடலர்தார் (சகூச)

மைந்தர் மனமா மனக்காந்தக் கல்லுருக்கு
மிந்துவைகே ராகு மெழின்முகத்தாள்—சிந்திக் (சகூரு)

களித்து மதர்த்துக் கடுங்குற்றைப் போர்க்கு
விளித்து விலங்கி மிளிர்ந்தந்—தொளித்துச் (சகூகூ)

சுழன்று மலர்ந்து குவிந்துதோ யாரா
யழன்று கழுநீர்போ லாகிக்—சுழன்றுவரு (சகூள)

நஞ்சந் தயங்கி நவைகுடிலங் குத்திரம்பொய்
வஞ்சங் கொதிக்கு மதர்விழியாள்—விஞ்ச (சகூஅ)

கெளிறுஞ் சுழியுங் கிளர்சை வலமும்
வளர்வள்ளை யுந்நீன் வராலும்—கிளருங் (சகூகூ)

குமுதமுமுத் தாம்பலுங் கோக னதமு
மமைகுவளை யோடலவன் யாவுஞ்—சமையும் (௩௦௦)

படிகொண்டு காமத்தீப் பற்றினார் தோயுந்
தடமொன் றெனவிளங்குந் தையன்—மடமா (௩௦௧)

னருகி னுசாவி யசாத்தணிக்குந் தோழி
வரிவிழியா ளோடரங்கம் வந்து—தெரியிழாய் (௫௦௨)

தேவ ரிருவர் திருமந் திரத்திரண்டா
மேவெழுத்தே பேராக மேயினராய்—மூவர் (௫௦௩)

வடிவு மொருவடிவாய் வந்தவராய் வேட
னெடியமரப் பேரை நிகழ்த்த—முடிவிலா (௫௦௪)

முத்தி யுலக முதலளித்த மூர்த்தியராய்ப்
பத்தி வழுവാப் பயிற்சியினு—லொத்தமய (௫௦௫)

நீர்ந்த சரபங்கன் றெய்வச் சுதிக்கணன்மற்
றூர்ந்த புகழ்ச்சவரி யாதியாப்—போந்தவர்கள் (௫௦௬)

ஹிடுபெற வேண்ட விரும்பி யளித்தவரோ
பீடுபெற வையும் பெருக்கத்தா—னீடலத்தித் (௫௦௭)

தில்லை வளாகம்போற் றிவ்வியதே சம்பிறிதொன்
றில்லை யெனாநன் கிசைத்திடுங்கா—னல்லிசைகொள் ()

கங்காளன் வில்லிறுத்த கண்ணாள் னோதவலை
யங்கார்ந்து நண்பற் கருள்செய்தோன்—பொங்கோத ()

வட்டமாத் தால மலரடியா லன்றளந்தான்
சட்டியன்கா மன்விஞ் சருவத்தான்—சிட்டணைத்தொ ()

(௫௦௯) இது முதல் சில, வீட்டிலுள்ள பாத்திரங்களின் பெயர்
கள் ஒலித்தலைக் குறிப்பினுணர்க.

குத்து விளக்குபவன் கூடை வருக்கருள்வோன்
கொத்துச்ச டாம குடத்தினுன்—வைத்தசெழுந் (௩௧௧)

தாம்பாளக் கன்றவிழ்த்துத் தான்மேய்க்குந் தன்மையினுன்
கூம்பா மலர்கஞ்சக் கொப்பூழான்—தேம்பாக் (௩௧௨)

குவளைவிழி மார்பன் கொடும்போர்ப்பா னையான்
றவலையன்பர்க் டியான் றலைமே—னுவல்செ (௩௧௩)

யகப்பை யரவத் தறிதுயில்கொ ணம்பி
யுகப்புறவா னாயேற்கன் புய்த்தா—னிகப்பில்கருப் (௩௧௪)

பாணையான் றாழிவெண்ணெய் பார்த்துண்ட திப்பியன்முன்
வாணையளந் தோன்புல் வயங்கேவா—லேனைக் (௩௧௫)

கரண்டகத்தின் செய்கைதனைக் காய்பாக்கு விட்டித்
டிரங்குழியோர் கண்கொடுத்த வெந்தை—பரிந்தே (௩௧௬)

யரிமா மணைமே லரசிருந்த சோதி
துருவலகை வன்முலைப்பா றுய்த்தான்—பெருகுபுல் ()

மஞ்சட்டு வத்துவொன்றென் றுய்ந்து தவத்திருந்தார்
நெஞ்சத்துச் சேக்குந்தா ணித்தியன்மால்—விஞ்சுற்றார் ()

போரை முடித்தான் புனைமணித்தேர் வீதிவர
வாரை யணிந்தமுலை வந்தணையா—வீனாவண்ண (௩௧௭)

னங்கைச் சிலையு மவீர்முகமுங் கண்டுவந்து
செங்கை குவித்தெதிரோ சேவித்தா—ளங்கமிசை (௩௧௮)

மெல்லமெல்ல வேறும் விடமு நெடுங்காம
மொல்லெனச்சென் றூர்ந்த துடம்பெல்லாம்-வில்லுமிழந்த
வம்புபட்ட மாணேபோ லாவி துடிதுடித்தக்
கொம்புபட்ட பாடு குறிக்கவோ—நம்பி (௩௨௨)

மதனைக் கடைக்கணித்து மான்தேர்கொண் டேகப்
பொதியெனப்பூ வேந்திமதன் போந்து—கொதியாப் ()

படுபாவி யன்னான் பழியஞ்சான் வாரி
விடுபாணத் தாற்றாள் விழுந்தாள்—கடுவிழியார் (௩௨௪)

தாங்கி மனைபுகுந்து தண்பூ வமனியிட்டுப்
பாங்குப சாந்தி பலபுரிய—வேங்கியுளஞ் (௩௨௫)

சேர்வெய்தித் துஞ்சந் துயினீத் தறிவழிந்து
வேர்வுற நீயிர் விலகிரோ—தீர்மினினி (௩௨௬)

வாழலும் வாழேன் மதியிலேன் மற்றொன்று
சூழலுஞ் சூழேன் துயருந்றே—னாழி (௩௨௭)

நெருப்பைப் புழுக்கென்று நேராத நஞ்சைப்
பொருப்புறையுஞ் சாந்தமென்றும் பூசி—வருத்துவீர் ()

பாரிற் றறுகண் படைத்தீர் கிடக்கநெடுந்
தேரிற் றெருவிற் றிரிதருவீர்—காரியமென் (௩௨௯)

கண்டாரை வாட்டுங் கருத்தோ வதுவேலென்
கண்டாரை வாட்டக் கருதிரோ—மண்டோத (௩௩௦)

- வையம் புகழ் வருவீர்நும் மைந்தன்விடு
வையம் புகழ்த்தடிதல் வாய்க்காதோ—மெய்வந் (௫௩௧)
- கலையுடையீ ரொண்ணெண் கலையுடையீ ரம்பொந்
கலையுடைபோய் நான்கிடத்தல் காணீ—ரிலகுதடங் ()
- கைச்சங்கு கொண்டீர் கதிர்வெண் குடையீரென்
கைச்சங்குங் கொள்ளக் கருதியதெ—னச்சஞ்செய் ()
- கையாழி யொன்றுடையீர் காமக் கடுப்பொழித்தென்
கையாழி யொன்றுமவரை காண்கிலீர்—மெய்யே (௫௩௪)
- கிலைவளைத்தீ ரொன்பாரென் செய்யகொங்கை யம்பொந்
கிலைவளைத்துச் சேர்த்தனைத்தல் செய்யீர்—தலைவரே ()
- யிப்படி யென்னை யிழிதகவு செய்துவிட்டிட்
டெப்படிநீர் போகுவதற் கெண்ணினீர்—தப்புளவிக் ()
- காலத் தியல்பாற் காடமாநர்க் கல்லாமன்
ஞாலத்தென் போல்வார்பா னுட்டமில்லீர்—மேலை(௫௩௭)
- யிவரைச னென்னென்மற் றெஞ்சுமென்னு வையேன்
கவலையுங்கொள் ளேனடியேன் கண்டு—நுவலுநல்ல ()
- சாதியி லாதவற்குச் சந்தியா னென்றுசொல்லே
னோதமதிக் குற்றமிக்கா னென்றுநாயேன்—மாதருக்கா ()
- மாடு பிடிக்குமொரு மாயத் திருடனென்னேன்
வேடுவன்பா னட்புடைய வெய்யனென்னே—னடுவதற் ()

கேதுவுண்டோ வென்பா விறைவரோ யிவ்வழிநா
 னேதுவனேற் பின்ன ருவப்பிரோ—போதும் (௩௪௧)

பரிவீ றொனப்புலம்பிப் பாங்கியர்நின் றூற்ற
 வுரிய வறிவுசிறி துற்றா—ளரிவைபல (௩௪௨)

அ ரி வை

வெல்லா ரிலுமதனுக் கேயந்தநூல் கற்பிக்க
 வல்லா னொருத்தியிவண் மானனையாள்—சல்லாப (௩௪௩)

மைந்தர்கடம் பேராசை மையலெல்லா மோருருவாய்
 வந்து விளங்கு வடிவினா—ஞந்தியெழு (௩௪௪)

காமக் கடலிற் கரணத்தீ வேடிவரு
 சேமக் கலமனைய செவ்வியாள்—காமிக்கு (௩௪௫)

மாடவர்க ணெஞ்ச மடிகளெனப் போற்றிசெயப்
 பாடகக்காற் பொற்சிலம்பு பாண்மிழற்ற—நாடி (௩௪௬)

யடியெடுக்கும் போதெல்லா மஞ்சியடுங் கூற்ற
 முடியெடுக்கா நோக்கா முகிழ்ப்பப்—படிமுன்ன (௩௪௭)

மென்னதவஞ் செய்ததோ வேந்திழையிம் மாதரசின்
 பொன்னனைய பாதம் பொருந்தவே—முன்னமிந்தப் ()

பைந்தொடியைக் காணநங்கண் பாக்கியமென் செய்தவென
 மைந்தரள வில்லா மகிழ்வெய்தச்—சந்த (௩௪௮)

வழகுக் கழகுசெய்தாங் காய்மெய் புனைந்து
 பழகு மணிமண்ட பத்திற்—கெழுமணையிற் (௩௪௯)

வாழி மடக்கொடியாள் வைகுதலும் பூமாதா
தோழி யெனுந்தகைய தோழிதொழா—வாழியன்னை ()

யிந்த வழகுக் கிணையவ் விராமனன்றிச்
சுந்தரமே வேறு சொலப்போமோ—சந்ததமு (௫௫௨)

மன்னு னுடன்கலந்தா லானபய னுமெனலு
மின்னே யெனையவர்தா மேவுவண்ண—மென்னிழைத்தே ()

னென்றாட்கு நீமுன் னிழைத்ததவத் திப்பதியா
நன்றாய சாலோக நண்ணினாய்—பின்றாதவ் (௫௫௩)

வண்ணல்சா மீப மடைந்தாயச் சாளுப
நண்ணியதூ நானே நவில்வன்மணி—வண்ணனது (௫௫௪)

மாகூர்மத் தின்வடிவே வாய்ந்தபுறந் தாளென்னப்
பாகூர்மென் சொல்லாய் பயின்றிட்டா—யாகாயத் (௫௫௫)

தோங்கு வடிவோ னுயர்ந்தகவு மோதகியே
வீங்கு துடையாக மேவினாய்—தாங்குசெங்கை (௫௫௬)

யாழியுஞ் சேக்கை யரவின் கணபணமும்
வாழியல்கு லாக வயங்கினாய்—தோழியவ (௫௫௭)

னூன்ற ளரிவடிவு மோங்குபணப் பாயலுமே
தோன்ற மருங்குலெனத் தோய்ந்திட்டா—யேன்றே ()

வருவா மனமாம் வடிவின் செயலே
திருமா முலையாத் திகழ்ந்தாய்—பெருமாண்பின் (௫௫௮)

கைச்சங்க மொன்றே கவினுந் திருமிடரு

வச்சங்க மாக வயங்கினாய்—மெச்ச (௫௬௧)

வெடுத்தமுதற் றோற்ற மிலங்குகைக்கோ லேந்து

படைக்கண்வாள் கண்ணுப் படைத்தாய்—கடுத்துவரும் ()

யாமதங்கி வன்மழுவு மேயைம் படையில்வில்லுங்

காமர் நுத லானாயக் காகுத்தன்—சேமமணிச் (௫௬௩)

செஞ்சிலையே நின்றன் றிருப்புருவ மாகவவன்

வெஞ்சரம்பெய் தூணி வியன்காலா—வஞ்சலென (௫௬௪)

வெண்ண முனமருள்வ தெப்துந் திருவுருவா

நண்ணுதின் றாய்கண்ண னல்வேயிண்—பண்ணேர் (௫௬௫)

கனியு மிசையொன்றுங் காரிகையே நின்வா

யினிய மொழியா மிறையோன்—றனிவழவ (௫௬௬)

மெல்லாமு மன்னு னிலங்கணையு மைம்படையு

நல்லாய்நின் னல்வழவாய் நண்ணுதலாற்—சொல்லாந் ()

முப்பதமும் பெற்றாய்நம் முன்னோர் விலக்கினவீற்

றப்பதமொன் றெய்தநான் காமென்பர்—செப்பு (௫௬௮)

மயற்சமயத் தாரவ் வரும்பதமோ வீச

னியக்குமெய்யோ டொன்ற வியைதல்—புயற்கொத்தான்

வந்தணையு நின்னை வருந்தாதே யஃதொன்றே

யந்தமின லாம்பதவி யாமெனுங்காற்—சந்ததநே (௫௭௦)

நில்லானம் பட்டன் றிடுவித்தா னோர்க்கரையை
யல்லா மறவ ரகம்படியா—னல்லாயர் (௫௭௧)

வெண்ணெயுண்ட கள்ளன் விரிந்தகலை நூல்பார்ப்பான்
வண்ணவட மன்னியநன் மார்பினு—ண்ணுகவை ()

யாரா வமுதையங் கார்கொள்ளு மாகத்தன்
பேராமெண் ணுயிரத்தான் பேசுமெலாஞ்—சேராமற் ()

றூட்டுவிக்குஞ் சூத்திரன்மிக் காருஞ் சுடர்வலையன்
வேட்டஞ்சா ணன்விரும்பு வேளென்னக்—காட்டரக்கி ()

வந்தாளை யூனஞ்செய் வள்ளன்முன்னோன் மாக்கரன்செய்
மைந்தாரு ஞாட்புலைய வைத்திட்டான்—முந்தான்மை ()

தொக்களவி லாத சுருதிகொண்ட சோமுகன்றன்
கைக்களவன் றட்டான் கருமத்தான்—மிக்கைம் (௫௭௬)

படையாட்சி யான்வேலைப் பள்ளியெண்குச் சேனைக்
குடையா னுயிர்க்கட் குடியோ—னடையார் (௫௭௭)

சமரி லிடையத் தகர்த்திடுவல் லம்ப
னமையு மரவினிற்கூத் தாடி—விமலமனத் (௫௭௮)

தன்பர்க் குறவ னருமா மறைமுதவி
யின்புறுநங் கோமுட் டிகந்துளா—னன்புவியி (௫௭௯)

(௫௭௧) முதல் (௫௭௯) வரையில் சிலசாதிப்பெயர்கள் ஒலித்
தலைக் குறிப்பினுணர்க.

லெல்லையெலாஞ் செங்கழுநீர் றோய்ந்த தடம்பணைசூழ்
தில்லை வளாகத் திருநெடுமா—லொல்லை (௫௮௦)

வருந்தே ரொளிகேட்டு வந்திசுளை யோடு
முருந்தேர் நகைகை முகிழ்த்தா—முருந்தேர்கொ (௫௮௧)
ணம்பி யழகை நயனகும்பத் தான்முகந்தாள்
பம்புகுண நான்கும் பறிகொடுத்தா—ளெம்பெருமான் ()

மெல்லத் திருத்தேரவ் வீதி கடாவுதலும்
வெல்லத் தருணமிதன் மேலுண்டோ—வில்லையென ()

மாரன் சரமனைத்து மாரியென வள்ளிவிட்டுச்
சார வடுவான் றலைதுளக்கக்—காரிகைநேர் (௫௮௨)

நின்றா ளிருந்தா ணிலைதளர்ந்தாள் பாங்கிகைம்மேற்
சென்றா ளெழின்மாடஞ் சேர்ந்தனள்பி—னன்றாய ()

பூவணையிற் சாய்ந்தாள் புரண்டெழா வாவியா
நோவணையா மெல்ல துனித்துயிரா—மேவலரைச் (௫௮௩)

சுற்றத் தொடுமழித்த தூயவரோ யென்காம
முற்றப் புகலுவதோ மொய்ம்பின்வேள்—வெற்றி ()

நிவந்த சரங்க ணிலாவாங்க மாணே
னவன்றனாற் சாகேத மாணேன்—றவஞ்செய்யா (௫௮௪)

வித்தகைய கொங்கைமென்போ தில்லை மருவுதிருச்
சித்திரகூ டம்போற் றிகழ்கின்றேன்—மெத்தவுமை ()

வெஃகா வணைக்கிடந்தேன் வெம்பினே னீண்டிருந்தே
னஃகாவென் மெய்ப்பா டகமருவ—வெஃகாழு (௫௯௦)

னோயாம லேசவிந்த ஹாகநின் தோனென்னோய்
வீயாது கச்சிப்பேர் மெல்லணையே—னோயாக் (௫௯௧)

குருகூர்ந்து வீழ்கையேன் கூடலூர் நெஞ்சேன்
றிருநாகை யாதுதுதி செய்வேன்—பெரிதுகுலை (௫௯௨)

வண்பரி சாரத்தேன் மல்கு கடித்தானப்
பண்புடையேன் வைகுந்தம் பாங்குறைய—நண்புடையே
னெல்லாப் பதியும்யா னாகி யிருக்கவெனை
யல்லாப் பதிவே தணையாதீர்—புல்லாயா (௫௯௪)

னுத்தான சாயிமுலை யோங்குசூடந் தைவரமேல்
வைத்தாளு வேனென்னை வந்தனைவீ—தொத்தாலு (௫௯௫)

மன்புவைத் தேனை யகற்றீ ரகற்றீரான்
றின்புவைத் தேங்கி யினைந்தினைந்து—முன்பன்றி (௫௯௬)

வீரகோ தண்டரா மாவெனுமென் மேற்சினக்கு
மாரகோ தண்டரா மானுவோய்—தேரொணாக் (௫௯௭)

கோளார் கொடியோயக் கோமா னிராமனெனுந்
தாளா ளனையேநான் சந்ததமுங்—கோளாக (௫௯௮)

வுள்ளி யுறையு மொருபத் தினியெனில்யான்
விள்ளுவது நின்னை விடாதென்றுந்—துள்ளலைவன் (௫௯௯)

மீனுண்ணு பைதானீ வேலையிடை வீழ்கநின்
வான்மன்னு சோலைவெட்டி மாய்த்திடுக—மானக் (௬௦௦)

கொடிமீன் பயத்திற் குலைந்தொழிந்து போக
விடுதேர் பணிவாய் விழுக—சுடர்குடையுங் (௬௦௧)

கண்பட்டுத் தேய்ந்து கழிகநிள்ளை நென்முரசு
மெண்பட்ட தீப்பட் டெரிந்திடுக—பண்பார்ந்த (௬௦௨)

காளமுஞ் சின்னாட் கறங்கிசைகொள் ளாதொழிக
மூளுங் கரியுதிக்கு முன்மடிக—நாளுநின் (௬௦௩)

கொற்றவில்வெட் டெண்டு குறைத்துண்டு கோதென்ன
வூற்றவர்கள் காறி யுமிழ்ந்திடுக—மற்றுளநா (௬௦௪)

ஊற்றுப் பறக்ககின்ன லாகாதான் பெண்ணாரா
வூற்றுப் பிழைக்க வுனவாளி—பற்றொருவிப் (௬௦௫)

பாழியஞ் சோலை பயிலக் கடவபரி
வாழி வெருகிற்கு வாய்விடுக—சூழ்வுற்ற (௬௦௬)

நின்மனைவி மாற்றானை நேர்ந்துதுய்க்க நீவளர்த்த
வன்னை முலைதோய்ந் தழிவுறுக—வின்னமுநீ (௬௦௭)

யாடுற்ற கூத்தோ வனைத்து மிழிதக்க
பேடிக்கத் தாகப் பிறங்கிடுக—நாடுபடை (௬௦௮)

யென்னைப்போ லாக வெனச்சபித்தாள் சர்பவிடை
தன்னைத்தே ருளாய்த் தனியயர்ந்தான்—பின்னைப் (௬௦௯)

பரிவி னருகிருந்து பாங்கியர்க ளாற்ற
வரிதி னுயிர்தரித்தா ளப்பாற்—தெரிவை (சுரு0)

தெரிவை

முடிந்தமதன் மீண்டு முளைத்துவா வன்னான்
மடிந்தவா சோங்கவந்த மாது—கடிந்த (சுருக)

துறவியரும் வெஃகவருந் தோகையெங்கு மக்கள்
பிறவியிலே யெய்தவொண்ப் பேறு—தறையிற் (சுரு2)

றனக்குநிக ரில்லாத தையலெதிர் கண்டார்
மனக்கினிய தான மடமான்—சினத்துருக்கு (சுரு3)

மேகமோ மைக்கா லிருளோ விடரடைந்த
மோகமோ வென்றோது மொய்குழலாள்—வேக (சுரு4)

விடமோ பிணையோ விசிகமோ மோதுங்
கடலோ வெனவுரைக்குங் கண்ணாள்—சுடர்காலும் (சுரு5)

பத்தி முருந்தோ படர்முல்லை மென்முகையோ
முத்தமோ வென்னு முறுவலா—ளத்தர்செங்கை (சுரு6)

மேருவோ வில்வேள் வியன்முடியோ செய்யசா
சீருகப்பைம் போதுகொலோ செப்பினமோ—நீருட் ()

குமிழியோ கும்பமோ கோங்கரும்போ வாசச்
சிமிழ்தானோ நேமியோ செய்ய—தமிழின் (சுரு7)

சுவையோ விளநீரோ தூயபொற் குன்றோ
குவவார் மதயானைக் கோடோ—கவறேறி (சுரு8)

யாடாத வட்டோ வலங்கன் மதவேளின்
கூடார மோவென்னுங் கொங்கையாள்—சேடார் (௬௨௦)

மறுவில் சிறப்பின் வளர்மே னிலையி
னறுமலர்ப்பூஞ் சேக்கை நயந்து—நிறைதென்றல் (௬௨௧)

புல்லு நறையேந்திப் புக்கிறைத்து மேனியெங்கு
மெல்லெனத்தை வந்துசுழிநததைப்பவல்லினிடைக்
கண்படை கொணர் கனவி னறையே
வின்பு மெய்யோன்மனைவருங்காற்—பண்படையத் ()

தோழியோ தோழியோ தோய்வாயிற் பூங்கதவர்
தாழிடாழ்போதுகெனத் தாழிட்டாங்—கூழி (௬௨௪)

னழைத்ததென்னென் றானே யருகிருத்திக் கேளா [கைச்
யிழைத்தசெயல் யாதென் றிசைப்பேன் — குழைத்தவிற்

செம்ம விராகவனார் தெய்வ வடிவையுன்னி
யம்மலர்மென் சேக்கையதில் யானுறங்கத்—தெம்மடங்கற்

காகுத்த னார்தாங் கடியேன்பா லெய்தலுஞ்சை
யோகத் தனியின்ப முற்றதென—மோகத்தாற் (௬௨௭)

றன்னையறி யாது தருக்கியெதிர் சென்றிறைஞ்ச
மின்னே யணைக்குமொரு மேகம்போ—லென்னே (௬௨௮)

யெடுத்துத் திருமார்பி விட்டெனது கொங்கை
மடுப்ப வணைத்து மகிழ்ந்தே—யடுத்தவொரு (௬௨௯)

பொற்பலகை மீது புனைபளிக்கு நாய்பரப்பி
யற்பிற் கவற்றா லயர்துமென்றார்—விற்பனனோ (௬௩௦)

தோற்றார்க்கோர்தோற்றரவுஞ்சூழ்கவற்றில்வென்றோர்க்கு
மேற்றோய் சிறப்புமென்ன விள்ளுகென்றே—ஓற்றாமம்()

றோற்றார்கள் வென்றவர்தாஞ் சொன்னபடி செய்வதென
வேற்றங் கியாங்க ளியைந்தாடுங்—காற்றாமே (௬௩௨)

மெல்லமெல்லத்தோல்வியுற்றுவெள்கவுடன்கைப்பிடித்துச்
சொல்லிய வாறு துணிதிரொன்றே—னல்லதுகா (௬௩௩)

ணவ்வண்ணஞ் செபுவே னகத்தில்விருப் பென்னென்றார்
மைவண்ண மேனியீர் வைகலுநா—னெவ்வணமு (௬௩௪)

மும்மைப் பிரியா துறையவிருப் பீரொன்றேன்
கொம்மைமுலை யாயென்னைக் கொள்கென்று—தம்மையே

முக்காலுந் தொட்டு மொழிந்துபே ராணையிட்டே
யக்காலை யென்கை யகம்பற்றிப்—புக்காங்கோர் (௬௩௬)

பாயவில் வைகிப் பவளவாய் முத்தமுண்டு
தூய கலவி தொடங்கியே—மேயங்கண் (௬௩௭)

மெய்யொன்றி யாவியொன்றாய் வேட்கையொன்றா யுற்ற
கையொன்றி யெங்கள் கருத்தொன்றிப்—பைய [ணக்குங்

வுதயனென் பான்பண் டியர்மகதம் புக்குப்
பதுமை யொடுகலந்த பண்பே—யிதுவென்ன (௬௩௯)

மற்றின்ப மெல்லாம் வறிதேயீ தொன்றன்றோ
முற்றின்ப மென்றென்பான் மோகரமா—புற்றுத் (௬௪௦)

திகழக் கலக்கின்ற செவ்வி வயிற்றை
யகழக் கலக்குகின்ற வாறே—மகிழ்கோழி (௬௪௧)

குக்குவென் றோயாமற் கூவ வதுபோழ்தி
லக்கிழ்த் திசையிரவி யண்முதலு—மிக்கார் (௬௪௨)

நனவென்றுட் கொண்டு நயந்து விழித்தேன்
கனவென் றறியேன் கடியே—னினைவுவரச் (௬௪௩)

செய்த விழிக்கியான் றிங்கிழைத்த தென்கொலோ
நொய்தின் விழித்த னுனியாம—லைதவரைக் (௬௪௪)

கூடுநெறி தேராக் கொடியே னிருந்தென்னு
நீடு கனாமயக்க நேர்ந்துன்னைக்—கேடில் (௬௪௫)

கதவத்தைத் தாழிடென்றேன் காமத் தினுக்கன்
புதவுந் தனிமடல்யா னூர்வேன்—முதுநீர்க் (௬௪௬)

கடலன்ன காமத்த ராயினும் பெண்டர்
மடலூரார் மைந்தர்மே லென்றல்—கொடிதன்றோ (௬௪௭)

வெண்மடங்கு காமமெய்க் கேய்வித்த தீவிதியார்
கண்மையிலார் வேறுநெறி காட்டிலார்—பெண்மயிலே ()

யாதலினுன் மரற னகநெறியே கொள்கிற்பேன்
போது மணிமா புனைகிழிநந்—பூதிமுத (௬௪௮)

லாயு மடலூர்தற் காவனகொண் டெய்துகெனத்
தேயு மிடையுடையா டேமொழியுன்—றாய (௬௫௦)

வடிவழகைக் கண்டந்த வள்ளன்மட லூரும்
படியிருக்க நீயூர்தல் பண்போ—விடியவிலே (௬௫௧)

கண்ட கனவெவர்க்குங் காணக் கிடைக்குமோ
கொண்டனிதத் தானையின்றே கூட்டுவிக்கு—மண்டர்பிரா

னின்னே வருகுவனீ யேங்காதே யென்னுங்காற்
றன்னேரில் கம்பனார் சார்ந்தவைக்கண்—முன்னோது ()

தொல்காப் பியத்தனண்டர் குளா மணியனையான்
பல்காப் பியங்கு படையினு—னெல்காச்சீ (௬௫௨)

ராற்றுப் படையான்மற் றந்தா தியறுளவன்
போற்றன் பரணியான் போரினுலா—வாற்றலான் (௬௫௩)

மார்பினிடை நன்னூலன் வண்சொலதி காரிகருச் [ட
சார்பி னெழுத்துயிர்க்குத் தானமைப்போ—னேர்கொண்

தீங்கார் சயந்தச் சிறுகாக்கை பாடினிய
பாங்கா யருளும் பரந்தாம—னோங்குளத்திற் (௬௫௪)

கண்டோ ரகப்பொருளாய்க் காணுங்கோ வைப்பாவான்
விண்டோர் புறப்பொருளாய் மேவுவான்—கொண்ட ()

(௬௫௨) முதல் (௬௬௩) வரையில் சிலதூற்பெயரும் உணர்வா
சிரியர்கள் பெயரும் ஒலித்தலைக் குறிப்பினுணர்வ.

கவின்யாப் பருங்கலக் காரிகைவாழ் மார்பன்
சவிகொளலங் காரத் தமியன்—புவியின்மிசை (௬௫௯)

யெல்லா விலக்கணமு மேய்ந்த பெருங்கதையா
னல்லாத செய்த வகலிகையாங்—கல்லாடன் (௬௬0)

கோடியசா பந்தீர்த்தான் கொற்றப்பே ராசிரிய
நாடி யுளநச்சி ஞர்க்கினியன்—பீடா (௬௬௧)

ரிளம்பூ ரணமதிபோ லேய்முகத்தாள் கேள்வன்
விளம்பவெஞ்சே னுவரையா மென்சொல்—வளந்தருவோன்

பம்பு குரக்குப் பரிமே லழகன்றா
ணம்பு மடியார்க்கு நல்லான்கார்ப்—பைம்புயல்கள் (௬௬௩)

வன்பொழில்சூழ் தில்லை வளாகப்பி ரான்மணித்தேர்
தண்பெரிய வீதி தலைப்படலு—நண்பி (௬௬௪)

னருகோடி வந்தொருத்தி யஃதுசொலச் செல்வ
மொருகோடி பெற்றாங் குவந்து—பொருவாள் (௬௬௫)

பரிந்த கனவு பவித்ததென வச்சொற்
புரிந்துமெய் யொப்பப் புனைந்து—விரிந்தமல (௬௬௬)

சந்தணன்செ யோவியமோ வாயிழையோ வானுலகின்
சுந்தரியோ வேறு சுரமகளோ—விந்தைகொலோ (௬௬௭)

விண்ணுலகின் மாதொனின் மென்மலர்கள் வாடாபூங் [ல்
கண்ணிமையாளுாலமிசைக்கால்பொருந்தா—வண்ணமெய்யி

வேரா திவைகளிந்த மெல்லியலார்க் கில்லையாற்
பாரா நிவனோ பயிற்சியினால்—யாரோ (சுசுக)

வெனக்குமரர் தாமயங்க வின்சொற்கொப் பாக
வினக்கிளியொன்றொண்கரத்திலேந்தி—யனப்பெடைபோன்

மெல்ல வசைந்தசைந்து மேகலையும் பாதமலர்
புல்லி மிளிர்நூ புரங்களுமீம்—மெல்லிடைதா (சுஎக)

னின்றே யிறுமென் றிரங்கி யழுதேங்க
மின்றேர்க லாதுபுவி மேயதுபோன்—மென்றோட்டுப் ()

பாதஞ் செவக்கப் பரிமளங்கள் பூசியது
காதஞ் செறிந்து கமழமலர்—மோதுங்கார் (சுஎங)

வண்டரற்றச் சென்று வனசையன தோழியர்கள்
கொண்டவிரு பாற்கை குவித்திறைஞ்ச—வண்டர்பிரான்()

பாத கமலம் பணிந்தாள் பரிந்துபற்று
பாத கமலம் பரிகவென்றே—யோதுமுன (சுஎரு)

மாரன் முனிந்து வளைப்பத் தயரதகு
மாரன் முனிந்து வதனியுடல்—சோரக் (சுஎசு)

கடைக்கணியான் போற்றேர் கடாவியப்பாற் செல்லப்
படைக்கணியா ளாவி பதைத்துத்—துடித்துத் (சுஎஎ)

தளர்ந்துதிருத் தேர்மேற் றனிச்செல்வி ரீங்கு
விளைந்ததனை நோக்குவிர் வில்வேள்—வளைந்தொதுப்ப ()

வெம்பினே னெந்தேன் வியர்த்தே னயர்த்துநம்மை
நம்பினே னீத்து நடவாதீ—ரும்பர்கோன் (சு.௪௯)

போந்துசர னென்னப் பொரும லொழித்தருள்செய்
வேந்தன் றவத்துதித்த வித்தகரோ—யேந்தியசீர்த் (சு.௫௦)

தந்தை யியனீர் தழுவா திருக்கின்ற
திந்தக் கவியி னியல்போதான்—சந்ததமு (சு.௫௧)

நின்னையக லேனென்று நேராகப் பற்பலகு
னென்னவிர வென்பா னிகழ்த்தினீர்—பின்னே (சு.௫௨)

விலக்கிவிட்டுத் தேறோறி வீதிசெல்வீ றென்னைக்
கலக்குமட்டுந் தானோ கடுஞ்சூள்—புலைக்கடிமை (சு.௫௩)

யுற்றும்பொய் சொல்லா னுயர்குலத்தீர் நும்வார்த்தை
முற்றும்பொய் யாகியதென் முன்வினையே-பொற்றைமுலை
நல்லார்மு னென்னை நழுவக்கை விட்டுவிட்ட

நெல்லாரு மேச விருக்கின்றேன்—வில்லாண்மை (சு.௫௪)

வீரருக்கு முன்னிருக்கும் வித்தகரோ காத்திடுமென்
ஞர மனைபுகுந்தா ளாங்கொருத்தி—பேரிளம்பெ (சு.௫௫)

பேரிளம்பெண்

னென்னு மொருமா திரதி யொடுவேனின்
மன்னன் றொழுத்தக்க மாதெய்வ—முன்னவன்ற (சு.௫௬)

னெற்றிவிழித் தீயை நிலையடக்கு நீர்மையெல்லாங்
கற்ற கலைமா கடற்பெருக்கங்—கொற்றமதன் (சு.௫௭)

வேதாந்தத் துச்சி விளங்குவாள் யாவருந்தன்.
பாதாம் புயந்தொழுமோர் பான்மையாண்—மீதோங்கு ()
திங்க ணிகர்முகத்துச் செம்மலடிப் பீடமிசைப்
பொங்குதிருச் சுண்ணம் பொலிதுதலாள்—சங்கரனுக் ()
கால மளித்தொழிந்த வம்போதி யாமெனமைக்
கோலமெழு தாதொழித்த கூர்ங்கண்ணாள்—சாலவெழின் ()
மின்குலவு வண்டேரு மென்சண் பகமுகிழ்போ
னன்கலங்கள் பூணாத நாசியா—ளின்கருணைக் (சுசுஉ)
கத்த ரிருவர் கலந்தா லனநீல
முத்தொடுசேர்ந் தன்ன முறுவலா—ளத்தனைத்தான் ()
பூசித்துப் பந்தப் புணர்ப்பொழித்த பான்மையென
வூசற் பணிதீர்ந் தொளிர் செவியாள்—விசலைவாய்க் (சுசுசு)
கூர்மவுரு வேந்தியடை கூடாமுன் கால்சாய்ந்த
நீர்மலியும் வெற்பி னிலையென்ன—வோர்தத்தை (சுசுரு)
வத்தவனன் றூர்ந்து வருபத்தி ராபதிப்பே
ரொத்த பிடிசாய்ந் துயிர்த்ததென—மெத்துவலிக் (சுசுசு)
காலின்மக னுந்தக் கருத்திற் கலக்கமுற்று
வேலையிடை மைந்நாகம் வீழ்ந்ததென—ஞாலமிசைத் ()

(சுசுரு) தத்தை=வாசவத்தை. (சுசுசு) வத்தவன்=உதயனன்.
இக்கதையையே திருமங்கையாழ்வார் சிறிய திருமடலில் (சுசு,
சுஎ, சுஅ) கண்ணிகளில் அருளிச்செய்திருப்பது காண்க.

தன்மெய் யடியா ரிருவொதிர் சந்தித்தான்
முன்மெய் வணங்கு முறையென்ன—நன்மகிழ்வா(சூகூஅ)

லாலிலைமேல் யோகத் தறிதுயில்கண் மும்பரிரு
பாவிறைஞ்சி நின்ற படியென்னச்—சால (சூகூக)

மெவியாராத் துன்புறுப்பார் வெய்துயிர்த்துத் தங்கள்
வவியோய்ந் தடங்கலென மாழ்கி—நவிவேற்றி (எ00)

மென்மருங்குற் கல்லல் விளைத்தபழி மேவித்தம்
வன்மைகெடச் சாய்ந்த வனமுலையாள்—சந்நிதியி (எ0க)

லஞ்சலித்த லொன்றே யமையுங் கரமென்னுங்
கஞ்ச மலர்க்குக் கவினென்பா—ளஞ்சலில்சீர்க் (எ0உ)

கோயில்வலஞ் சூழ வருகின்ற கொள்கையே
யாய வடிகட் கணியென்பா—யே (எ0ஈ)

புறத்தொட்டி வாவி புகுந்தாட லொன்றே
கிறைத்திட்ட மஞ்சனநீ றென்பாள்—பொறுத்த (எ0ச)

பருவமதற் கேற்பமதப் பாலகனை விட்டுத்
தருதந்தை யைவிரும்பிச் சார்வாண்—மருவுசிறை(எ0ரு)

வண்டறைபூத் தந்தார்பான் மல்கினு ளின்றுவனத்
தண்டழைக்கே யுள்ளந் தழைகுவாள்—கொண்டயாழ் ()

மென்சுவைகொண் டாண்மிருதி வேதியர்சொ லர்ச்சனையி
னின்சுவைக்கே யுள்ளத்தை யீட்டுவா—ணன்சுவைகொ()

ளின்னடி.சி லேகொண்டா ளேய்துளவோ டொண்டர்த்தஞ்
சந்திதியி லேற்கமனந் தான்மகிழ்வாள்—பொன்னொளிநு()

மல்லாண்ட திண்டோண் மணிவண் ணனைப்போற்றிப்
பல்லாண்டு கூறிப் பரவுவா—ணல்லாண்டான் (௭௦௯)

சீதக் கடலாதி தெய்வமொழி சிந்தித்து
மோதக் கடலின் முழுகுவா—ளாதரவாய் (௭௧௦)

மன்னு புகழ்முதலா வாய்ந்தனவன் றுளிணைகள்
துன்னுவசின் தித்தன்பு சூழ்குவாள்—பன்னியசீ (௭௧௧)

ரங்க னெடுமதிளே யாதியா வுள்ளவெலா
நங்கை நினைந்துமகிழ் நண்ணுவா—ளிங்கணற்றை (௭௧௨)

வைக லெழுந்து மலர்ப்பொய்கை புக்காடி
மெய்கவின்செய் பட்டிடையில்விக்கியே-மொய்கடர்மெய்க்

காவன வெல்லா வலங்கார மும்புனைந்து
பாவையர் சூழப் பயிற்விசின்—மேவி (௭௧௩)

யிருந்துழியோர் பெண்போந் திணையடிக ளேத்திப்
பொருந்து தமிழ்தேர் புலமைத்—திருந்தறிவின் (௭௧௪)

மிக்கார் மறைதோய் வியன்குலத்தோர் நாமிறைஞ்சத்
தக்கார் தகாரிடத்திற் சாராதார்—புக்கார்கா (௭௧௫)

ணின்றா ரிருவர்கணந் நீள்கடைக்கே பென்னவுடன்
சென்றாங் கழையென்னச் சென்றழைப்ப—நன்றெனவே()

(௭௦௯) முதல் (௭௧௨) வரையில் முதலாயிரத்திலுள்ள சில
பாசுரங்களின் முதனினைப்பு.

மெய்யிலங்கு மண்காப்பு மென்றுளவப் பூவடங்கள்
கையிலங்கு வண்ணமுமாக் காரிகைபா—லெய்திடநேர் ()

கண்டெதிர் சென்று கழல்போற்றிப் பூந்தவிசிற்
கொண்டிருத்திச் செங்கை குவித்தெதிரோர்-தண்டவிசின்

மெல்ல விருந்திரகு வீரனா னோற்றமெலாஞ்
சொல்லுமென வோர்மறையோன் றோகாயவ்—வில்வி ()

யொருவனுமே மூவ ருருவதற்குச் சான்று
பெருக வுளவவற்றைப் பேசின்—மருவுகதை (௪௨௧)

புண்மூ லமுநடுவு மில்லதென வோதுகவிக்
கண்மூ யிலங்கு கருத்தறிவாய்—நண்ணி (௪௨௨)

யரனதிக னென்பதனா லம்மூ வருமோர்
தரமுடையா னென்பதுவே சாலும்—பரவு (௪௨௩)

விசயனன்று பூசித்து வெள்ளிமலை நம்ப
னிசையுமெய்யிற் கண்ட தெவன்கா—ணிசைமே (௪௨௪)

வரனா ரணனா மமான்விடைபுள் னூர்தி
பரவேற்றான் புள்ளூர்ந்தான் பண்பாற்—பெருக (௪௨௫)

(௪௨௨) 'மூலமுநடுவு' கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம், பிணிவீட்டுபடலம், செய்யுள்-௮௦.

(௪௨௬) 'அரனதிகன்' சு-ம், கிஷ்-ம், நாடவிட்டபடலம், செய்-௨௪.

(௪௨௫) 'அரனாரணனாமம்' 'ஏற்றான்புள்ளூர்ந்தான்' இயற் பா, முதற்றிருவந்தாதி, ௫, ௪௪.

வுணர்ந்துணர்ந்தொன் றின்ன வுணபோங் கவிக
 ஞுணர்ந்துழியென் னுள்ளுறைவந் தூறு—முணர (௭௨௬)
 வலத்தன னென்பதற் கேற்பவய வேந்தன்
 சொலப்புருந்த வந்தாதி தோய்ந்துண்—ணிலைத்த (௭௨௭)
 விடமால் வலந்தா னெனுங்கவிபோ தாதோ
 திடமே துணியவெனச் செம்மை—யுடையோன் (௭௨௮)
 மொழிவதனைக் கேட்டுமற்றை மூதறிஞ னேக்கிக்
 கழிய நகைத்திதுவோ கற்றாய்—மொழியுமிது (௭௨௯)
 பூருவ பக்கம் புகலு முறுதியான்
 சார வுணப்பன் றகும்யாரு—மோரா (௭௩௦)
 விவனே தலைவன்மற்றை யேய்ந்த விருவ
 ரவரோ விவற்கங்க மாவார்—நுவல்பிரமன் (௭௩௧)
 பண்டிவன்ற னுட்புகுந்து பார்த்துப் புறம்வாரா
 துண்ட வயிற்றி லுழன்றதுவும்—விண்ணிந்தி (௭௩௨)
 பூத்த மலர்வழியே போந்ததுவுங் கேட்டிலையோ
 வாய்த்த வரனியற்கை மாற்றுவதென்—பேர்த்துத் (௭௩௩)

(௭௨௬) 'உணர்ந்துணர்ந்து' 'ஒன்றென்' திருவாய்மொழி, முதற்பத்து மூன்றாந்திருவாய்மொழி, சு, ஏ.

(௭௨௭) 'வலத்தனன்' ஷே. ஷே. ஷே. கூ.

(௭௨௭) வேந்தன் அந்தாதி—சேரமான்பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த பொன்வண்ணத்தந்தாதி.

தொடர்ந்த பதுமா சுரர்கஞ்சி யோட
வடர்ந்தவனைச் செற்ற தமையுங்—கடிந்துளத்துப் (௪௩௪)
பண்டிகண்டா கன்னன் பரிந்துபரிந் துள்ளுமெலாம்
விண்டுவனற் பெற்ற விதஞ்சாலுந்—திண்டிறற்றோள் ()
வாணன் செருவகத்து வந்தெதிர்த்த செய்தியெல்லா
நாணமறப் பேசி னகையாகும்—பேணுமிய (௪௩௬)
லெச்சமயத் தோர்க்கு மிறையவனம் மாலென்ப
தச்சமய மெல்லா மறியுங்காண்—மெச்சுகரி (௪௩௭)
காலை நறுமலர்க ளொன்ற வெணுங்கவியே
சால வமையாதோ சாற்றுவதென்—சூலமுகில் (௪௩௮)
வின்பொழியு நீரொங்கு வீழ்ந்தாலும் வேலைபுகும்
பண்பெனவெத் தேவைப் பரவிடினு—நண்டினவை ()
மாயவனைச் சேரும் வழக்காற் பிறதெய்வ
மாயவைக ளேற்றளிக்க வாற்றுவா—னையமுட (௪௪௦)
னெத்தெய்வ மாகவெண்ணி யெங்கு வழிபடினு
மத்தெய்வ மாகியிவ னங்குறுவான்—கத்தன் (௪௪௧)
மலைமகட்குச் சொற்றதெவர் மந்திரத்தை வேட
னிலைபெற்ற தார்பேர் நிகழ்த்தி—யலைபுனலின் (௪௪௨)
மூலமே யென்றகைம்மா முன்வந்து நின்றவரார்
ஞாலமெலாங் காத்தளிக்கு நாயகரார்—மேலைச் (௪௪௩)
(௪௩௮) 'காலையினறுமலர்' க-ம், உய-ம், இரணியவதைப்படலம், எ.

சுருதி களிற்புருட சூத்தமொன்றே சாலுங்
கருதுகெனக் கேட்டுக் களித்துத்—திருமறையோர்க் ()

கன்பிற் கொடுப்ப வளித்தவரைப் போக்கிரம்பி
யின்பருள்பே னோத்தி யிருக்குங்காற்—றன்பா (எசடு)

லவிரும் பிரபவன்மற் றுயாது நெஞ்சங்
குவிபவர்த முள்ளத்திற் கூடான்—புவிமீது (எசசு)

தொக்க மறையோர் தொடர்வேள்விக் கீயுமவி
சுக்கிலக்க னானுன்மெய் தோயுநிற—மிக்குயர்விண் (எசஎ)

ணப்பிரமோ தூதைமக வாண்டபிரான் கம்பரன்பிற்
செப்பிரசோற் பத்திச் செழுங்கதையா—னெப்பின்மதிக்()

காங்கீ ரசன்றென்ற லங்கால் விசிறிமுகப்
பாங்குறவே லைக்கணாயிற் பள்ளிகொண்டா—னெங்குகலை()

யாய்பவன்மெய் நல்லயுவா வந்தா துகுதுளவன்
றூய்புகலாற் றீயீ சுரன்சார்ந்தான்—மேய (எடு0)

வெகுதா னியம்பொருள்கள் வேண்டுமட்டும் வேள்வி
தொகுபூ சுரர்க்கீந்த தூயோன்—மிகுசீர்ப் (எடுக)

பிரமா தியரிற் பெருவிக் கிரமன்
விரவு விசுவன் விமலன்—பரவுசித்ர (எடுஉ)

(எசசு) முதல் (எக) வரையில் முறையே அறுபதுவருஷப்
பெயர்கள் ஒலிப்பதைக் குறிப்பிவைக்க.

பானு வனையான்சு பானுவழி வந்தோனன்
பானுவலுத் தாரணன்முன் பார்த்திபங்காத்—தேனை ()

வியன்சருவ சித்தானான் விஞ்சருவ தாரிவ்
வியலறிவா றொன்றவன்சொ லேற்றான்—புயல்போ ()

லவிரோதி மார்ப னடவி குருதி
துவரக் கரனைத் தொலைத்தோன்—புவியி (எருரு)

னசையார் தவமுடையார் நந்தனமென் பானல்
விசையன் சயவீரன் மேலா—மிசைகொளிரா (எருசு)

மன்மதனை யீன்றான் வயங்குபடை வீரரொடு
துன்முகனென் பானைத் தொலைத்திட்டோன்—பன்முகமு

மெய்யே விளம்பி மிகுசொல் விளம்பியுணும்
பொய்யார் விராதனைமுன் போக்கினேன்—றுய்ய (எருஅ)

வவிகாரி சாருவரி யஞ்சொப் பிலவன்
நவிலுஞ் சுபகிருது நாடிப்—புவிமீது (எருக)

பண்டிழைத்தோ னச்சோ பகிருதுநீ ரொல்கலிரென்
றண்டர்க் கமுதூட்ட வன்னுவந்தோன்—கொண்டபேய் ()

மிக்குரோ தித்துயிர்தான் வீடமுலைப் பாலுண்டோன்
றக்கதவத் தால்வா சவனாட்டைக்—கைக்கொடவன் (எசுக)

மாதவிசு வாவசுரர் வாணாளுக் கோர்கூற்றாய்ப்
போதருமுத் துங்கள் புகழ்தோய்ந்தோ—னேதமற (எசுஉ)

முற்றும்ப ராபவர்க்கு முன்னிற்போ நெண்கிஞெடு
தூற்ற பிலவங்கஞ் சூழ்படையான்—பெற்றங் (எசுஉ)

கிலக விருக்கு மிருஞ்சௌ மியன்மேற்
குலவெஞ்சா தாரணன்சொற் கொண்டோ—னலகின்றி ()

வெய்ய விரோதி கிருதுவெகுண் டான்குரக்குச்
செய்யபரி தாவிச் செலமேற்கொ—ளையன் (எசுரு)

பிரமாதீ சர்க்குமேற் பெற்றியா னுள்ளம்
பரமானந் தஞ்செய் பரமன்—விரவு (எசுகு)

களவா ரிராக்கதகாக் காய்வானவ் வேலை
நளனா லணைகண்டு நண்ணிக்—கிளர்வாக (எசுஎ)

வொப்பிங் கிலாத வொருகால யுத்தத்தி
லெய்ப்பறவஞ் சித்தார்த் திகல்கொண்டு—வெப்பமிகு ()

தீய ரிரவுத் திரிதுன் மதியாராத்
தூயவிண்ணோர் தந்துந் துபியார்ப்ப—மேயீ (எசுகு)

ருருத்திரோ காரின்மெய் யொல்லீனான் தன்னூர்
செருத்தவிரத் தாக்கிச் சிதைத்துப்—பரித்து (எஎ0)

மிகுரோ தனம்புரிய வென்ற பெருமா
னகுமட் சயதூணி நம்பி—தொகுசுடர்செய் (எஎக)

பைம்பொற்றேர் மீதிரண்டு பாலும்பல் வாச்சியத்தோ
டம்பொற் றிருச்சின்ன மார்ப்பவே—பம்புதெருப் (எஎஉ)

போதருகை நோக்கியொரு பூவைவந்து போற்றிசெய்து
நாதன் வருகை நவீற்றக்கேட்—டாதரவாற் (எஎ௩)

கண்ணிய நம்பிதிருக் காட்சிதரி சித்துமென
வெண்ணி யெவருமடி யீடேத்த—நண்ணியெதிர் (எஎ௪)

கும்பிட்டான் முன்னே குறிப்பிட்ட வேள்வாரி
யம்பிட்ட சூழ்விற ககப்பட்டாள்—வெம்புற்று (எஎ௫)

நின்றாரை நோக்கா நிலைதளர்ந்தும் பேரறிவா
னன்ற தரத்தோடு நாடாமற்—றொன்றாவற் (எஎ௬)

றோயாது காமத்தி யுள்ளெழுந்து பொங்கிவா
வாயா வுயிர்ப்போங் ககமெலிந்து—தூயோரோ (எஎ௭)

பூஞ்சிலைகைக் கொண்டிர் பொருவில்பல பத்திரா
நாஞ்சிலைக்கை யேந்திய நாதரோ—பூஞ்சரண்புக் (எஎ௮)

கஞ்சியரு ளென்ற வரக்கனைமாற் றுனென்னு
தெஞ்சில் கருணை யிவிதளித்திர்—செஞ்சிலைக்கை (எஎ௯)

வீரமதற் கஞ்சிதும்மை மேவுவேற் கக்கருணை
சார வளித்த றகாதோதா—னோர்செய்முழற் (எ௮௦)

தாளின்கீழ்க் கண்டை தழங்கோசை கேட்டுமெந்தி
வேளையா வின்மணிக்கு வெம்புவதோ—நீள்கடர்செய் ()

நுந்தேரை வீதியிலே நோக்கியும்வே ஞாய்வரு
வெந்தேரை யஞ்சி வெதும்புவதோ—வந்தோநீ (எ௮௨)

ரிங்கண் வருமுரசத் தின்னொலியைக் கேட்டும்தன்
வெங்கண் முரசால் விளிவதோ—துங்கைப் (௭௮௩)

பிறையம்பு கொண்டு பிறங்கயான் காம
னறையம்பிற் கஞ்ச னலனோ—முறைசெ (௭௮௪)

யெழுத்துச் சரமிருந்து மேதின் மதனார்
முழுத்துச்ச ரம்மா முனிவில்—விழுத்திடலென் (௭௮௫)

வைதேகி யோடு வரும்பவனி யெம்மையயல்
வைதேச வென்றோ வகுத்திடர்—நொய்தவள்போன் ()

மாணத்தா வென்றும்மை வாளா வலைத்தேனோ
காணத்தா மேயலையக் கண்டேனோ—வானவளை (௭௮௭)

மெய்வருந்தி மீட்டொன் மேனோக்கின் வேண்முரசு
மொய்கடலும் போரு முடியுமே—வெய்துயிர்த்த (௭௮௮)

காட்டாணை காத்தீர் கராமதனைச் செற்றென்முலைக்
கோட்டாணை கைக்கோடல் கூடாதோ—மாட்டாத (௭௮௯)

காகத்தின் கண்கவார்ந்த கையே வெணும்புல்லிவ்
வேகக் குயிலருகு மேவாதோ—மாழ்குற்று (௭௯௦)

மேகா மதன்றேரை யேய்படுக்கை யானபாம்
பாகார மாக்க வமையாதோ—மாகாதற் (௭௯௧)

பூசைக்கு வெண்ணெய் புரிந்தளிப்பீ ரன்னதைவேள்
வாசிக்கு முன்விட்டால் வாழ்வுண்டே—நேசியாக் (௭௯௨)

கஞ்சனைக் கொன்ற கடவுளே வெங்காம
வஞ்சனைக் கொன்று வழிவிட—ரொஞ்சவிலா (எகூ௩)
வண்டரோ யாதி யனைவோரும் போற்றுமருட்
கொண்டலே யென்றுமுனங் கூறுதலோ—டெண்டிசையும்
விண்ணு டியர்நாக மென்னு டியர்கடல்சூழ்
மண்ணு டியர்முதலா மால்பெருக—வெண்மேவு (எகூ௫)
தேரைநிலை யிட்டன்பு செய்வார்க்கு வாழ்வுதவி
பூரை நிலையிட் டொளமகிழ்வான்—பார்புகழு (எகூ௬)
முத்துங்க தீர னுலகமெலாங் காத்தளிப்போன்
மைத்துங்க மேகநிகர் வண்மையான்—மெத்தியசி (எகூ௭)
ரண்ணல் பெருமா னருளாளன் பங்கயச்செங்
கண்ணன் கருணைக் கடலனையான்—விண்ணவர்கோ (எகூ௮)
னல்வீர கோதண்ட ராமனெனு நாயகனென்
சொல்வே யுலாத்தொடையல் சூடினோன்—வில்விளங்கு()
மாகரத்தான் றில்லை வளாகநெடு வீதிதொறு
மோகைபெறப் போந்தா னுலா. (அ00)

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ வீரகோதண்டராமஸ்வாமி உலா

முற்றிற்று.

